

Martin Dvořák

srpen 2014

Úloha golfového profesionála v golfovém klubu

Obsah

Úvod.....	3
Golfový klub.....	3
Golfový profesionál učitel.....	5
G.učitel a g.klub.....	6
Vstup g.učitele do g.klubu.....	7
G.učitel a golf.....	7
G.učitel a výuka.....	9
G.učitel a nábor žáků.....	13
Metamorfóza člověk-golfista člen.....	14
Základní kurs.....	15
1. setkání.....	15
2. setkání.....	16
3. setkání	19
4. setkání.....	22
Definice tří bodů.....	24
5.setkání.....	26
6. setkání.....	29
Zelená karta.....	30
Pravidla a etiketa.....	31
Praktická zkouška.....	33
Tréninkový kurs.....	34
Ukázka 1.....	35
Ukázka 2.....	35
Den g.učitele.....	37
Závěr.....	41

Úvod

2014. Lidstvo má k dispozici hodně přes 32000 golfových hřišť, kolem 15000 golfových akademií a zhruba 25% zemského povrchu, kde se dá odpálit golfový míč. Žijeme ve světě krátkých vzdáleností, skloněných hlav nad ikonami anorganického dialogu, predátory slev a integračních excesů. Průmysl se honbou za ziskem plně věnuje i golfu a proto se diktátoři našeho sportovního vyžívání [Nike, Callaway, Adidas....] úzkostlivě starají o neustálý nadbytek čím dál tím filigrální výstroje a výzbroje. Je přes 60 milionů registrovaných hráčů, z nich drtivá většina amatérů a zlomek profesionálů, kteří se dělí na hráče-playing pro a učitele-teaching pro. Hráči si vydělávají hrou, učitelé výukou. Výdělky hráčů jsou závislé herní formou, výdělky učitelů jsou komplexnějšího rázu. V první řadě odbornou kvalifikací, zkušeností a vlohami jednáním s lidmi. Dále místem působení. Potenciál lidí ochotných za výuku golfu vydat peníze vydělený konkurencí může být příjem učitele. Ideálním místem realizace svých existenčních plánů je pro učitele golfový klub.

Golfový klub

G.klub je soukolí skupin lidí, které má jen jediný cíl: vyjít vstříct každému, kdo zavítá do klubu ať jako host, hráč nebo návštěvník. Jediný indikátor úrovně klubu je spokojenost lidí, kteří se jakýmkoliv způsobem dostali do styku s daným klubem. Tyto skupiny jsou podle velikosti klubu četné, menší, některé chybí vůbec. G.kluby u velkých měst [München,Berlin] mají rozrostlý aparát administrativy, kde jsou mezi tyto skupiny kompetence jasně a ostře vymezeny. U malých klubů na periferii jsou úkoly rozděleny mezi menší skupinu lidí, která však chod klubu musí zajistit stejně dobře a spolehlivě.

Základní jednotkou klubu je výbor, který se opírá o stanovy.Podléhá členské základně a zodpovídá za hospodaření klubu. Hlavou je volený prezident, který drží otěže tohoto soukolí. Ten má zpravidla šest pomocníků, kryjící celou agendu g.klubu.

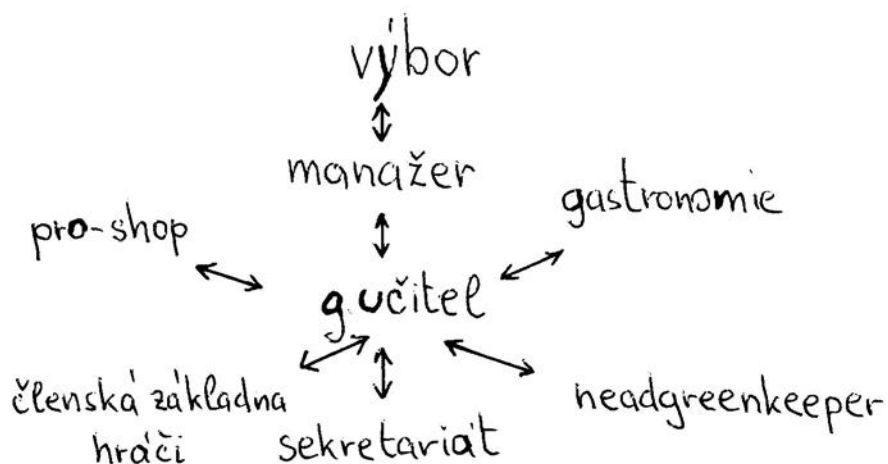
Sekretariát je instituce klubu, řídicí jednotka, vedoucí agendy všech subjektů spojených všelijak s klubem. Je to administrativní a účetnické centrum. Místo evidence po koordinaci a korespondenci. Vedoucí sekretářka je pravou rukou všech členů výboru a jednou z nejzodpovědnějších zaměstnanců klubu. Místo styku se sekretariátem je recepce, kde jsou nejčastěji prováděny koordinační úkony spojeny s herním provozem.

Gastronomie-historicky jedna z nejmladších jednotek klubu,často v nájemném vztahu má zodpovědnost za kvalitu podávaných jídel hlavně se spjitostí herního provozu.Současně má za úkol dodržovat hygienický stav sanitárních zařízení a prostor restaurace a klubovny. Za posledních

50 let se význam klubové restaurace dostal do popředí reprezentačních prostor golfového klubu a objemem kvality i kvantity jídel je srovnatelný se specializovanými restauracemi velkoměst.

Greenkeeping je technická složka klubu, která nese největší zodpovědnost sportovního hodnocení hráčů. Je to nejenom kvalita hřiště, ale i čistota laviček, všech orientačních tabulí a tabulek, úhledný vzhled bezprostředního okolí klubovny, jako jsou záhony okrasných květin, všech dlážděných cest a reprezentativního vzhledu vjezdu na golfové hřiště. Zodpovědnost nese headgreenkeeper, který musí znát i golfovou etiketu a nejčastěji používaná pravidla. Chlubou každého hřiště jsou jamkoviště a kvalita jamkovišť stojí na prvním místě hodnocení všech ambiciózních hráčů.

Pro-shop je nákupní zařízení s materiálem, uspokojící potřeby hráče ke hře. I zde musí být estetický hygienický a reprezentační standart v souladu s ostatními prostory klubu. Prezentace a utříděnost, jako i skladba a struktura zboží je hlavní strategií prodeje. Často je provozovatelem sám učitel, čímž je na jednu stranu dána odbornost prodeje a na druhou stranu zainteresovanost učitele prodejem, kterýžto tvoří vedle výuky druhou odnož existence. V dnešní době má klubový pro-shop jen jedinou šanci na úspěch-servis. Evropský trh, i když ne vždy rovnocenně posloužen, je zahlcen výzbrojí a výstrojí všeho druhu a cesta začátečníka ke správnému golfovému materiálu je přímo závislá na profesionální kvalitě doporučení a prodeje. Je to jediná zbraň proti gigantickému internetovému prodeji a nabídce sportovních obchodních domů. Provozovatel-nejlépe učitel, musí organizovat demo-dny, musí provádět fitting a investovat do testovacího materiálu. Musí uspokojit poptávku po výstrojích a výzbrojích s logem klubu a v neposlední řadě plnit garanční lhůty a menší opravy. Pro-shop je také místo, kde je koordinován výdej autíček, půjčovných holí a žetonů na range míče. V tomto soukolí se učitel musí umět pohybovat a jeho úkol je vyjít každému vstříct, pokud to prospěje klubu a jemu samotnému. Species golfový učitel je všestranný, vždy připravený k vytvoření atmosféry, ve které se lidé cítí dobře.

Golfový profesionál učitel

Řemeslo golfového učitele je spojeno s neustálým vývojem-učitel se neustále učí. Po odborné stránce, ale hlavně po stránce mezilidských vztahů. Proto není možno říct, že student stojící na cvičné louce je ve chvíli, kdy uschl inkoust na jeho diplomu golfový učitel. Je to čas násobený neustále se měnícím publikem, jeho přístupem ke golfu, jeho vloh a ochoty se učit, jeho komunikace a vrtoch, jeho zápalu a předsudků, nedočkavosti a sveřepnosti, zkrátka všeho kladného a záporného, co dělá člověka člověkem.

G.učitel musí být otevřený ke všemu novému, ochotný přijmout nové metody, akceptovat neustálý vývoj a pragmaticky vnímat změny kolem sebe.

Správný cit v komunikaci, vystupování, zjevu je předpokladem úspěšného hájení cílů svých, jakožto g.klubu. G.učitel není rozhodně poslední odcházející osobou z g.klubu. Ne, že by se měl vyhýbat tzv. srandamačům typu cross country, noční golf, beat to pro, ale rozhodně by měla jeho přítomnost v klubu po vyhlášení vítězů být ukončena. V tomto smyslu považuji za důležitou vlastnost g.učitele určitý odstup, který zároveň nekoliduje se sportovní účastí. Čím méně je g.učitel v g.klubovně, tím méně třecích ploch na okolním úsudku g.učitele. Na hřišti se musí g.učitel chovat podle etikety [kterou je povinen vyučovat] a jeho názory na témata, která nesouvisí s výukou si nechat pro sebe. Když hraje, tak dle své úvahy tak, jak to vyžaduje od svých žáků, tzn. nenadává na zkaženou ránu, nehaní g.hřiště a je ohleduplný vůči spoluhráčům a hřišti. Nepouští se do zbytečných rozhovorů a na dvě témata zůstává věčně hluchý: náboženství a politika. G.učitel by měl být vzorem pro každého budoucího, stavajícího i stálého golfistu. Hlavně vůči mládeži je g.učitel povinnován si vybudovat nejenom respekt, ale i uznání. G.učitel je často první člověk, s kterým potenciální žáci navazují kontakt. A proto musí zvládat part uvítání a představení klubu. Musí umět seznámit s osobami a celým areálem hřiště. Jak známo je první dojem nejdůležitější, proto je zapotřebí mnohem víc než vědět co je týčko. K tomuto úkolu, [ke kterému se opravdu nehodí všichni] je nejdůležitějším nástrojem řeč. Slovní zásoba a aspoň všeobecný geopolitický přehled je minimum, se kterým se g.učitel může tohoto úkolu zhostit. G.učitel musí být připraven na bezmála diplomatický charakter dialogů uprostřed trjúhelníku: výbor-hráči-greenkeeper.

G.učitel hájí vždy rozhodnutí výboru, nikdy otevřeně kritizuje práci greenkeepera a hráči dokáže mylný názor rozmluvit, aniž by se ho dotknul. S výborem je v osobě manažera v kontaktu skoro denně, a vyskytne-li se důvod je nejlepší si na smluvené schůzce vše objasnit. G.učitel, headgreenkeeper a dozor hřiště mají společný zájem: kvalitní hřiště. V tom se názory mnoha hráčů různí, a proto je ku prospěchu věci, když je g.učitel obeznámen se strategií headgreenkeepera a schopnostmi dozoru hřiště. G.učitel je ve všech ohledech vzorem pro všechny svoje žáky a hráče.

Svým vzeřením, oblékaním a chováním je vždy připraven zhostit se role člověka, v jehož přítomnosti se lidé cítí dobře. Tato samozřejmost vede k podstatě existenční nutnosti g.klubu mít g.učitele. G.učitel je hnacím kolem členské základny. Z jeho rukou se rodí noví gofisté a nezřídká lze po určité době v klubu a na hřišti rozpoznat novou krev, které g.učitel vtiskl svůj styl zacházení s materií golfu. V tomto bodu vrcholí symbioza g.učitel-g.klub.

G.učitel a g.klub

Po uvážení nám vychází následující úvaha: g.učitel nepotřebuje g.klub,g.klub potřebuje g.učitele. Ale: V první řadě jde o přístupnost. V Německu je 638000 registrovaných hráčů, kteří jsou členy v 838 g.klubech [stav: 1.1.2014-DGV]. Tito jsou většinou svojí právní formou zapsaný oddíl [e.V.]. Pakliže se chce g.klub účastnit sportovních aktivit a umožnit smysluplný růst klubu, potřebuje nutně vzdělávací sekci. Sportovní vyžití je naplněno zelenou kartou [PE], kterou může hráč získat pouze od certifikovaného g.učitele. Protože podle velikosti klubu[místo], je potřeba v průměru třech g.učitelů, vzniká jistá představa, podle které mají přes 2500 g.učitelů jistou existenci. K tomu existují g.areály jiných právních forem [17], jejíž náplní je také vzdělávání budoucích hráčů. G.klub, provozující g.hřiště musí zaměstnávat min. jednoho certifikovaného g.učitele, už z toho důvodu, aby legalizoval hodnotu a úroveň sportovní aktivity členů klubu. Všechny zapsané oddíly jsou vázány ve stanovách klauzulí o umožnění a provozování hry, kterážto je definována v první řadě znalostí etikety a pravidel. Navíc však jsou nuceni na rozdíl od veřejných hřišť [public] skoro veškerý kapitál provozu získat ve formě členství a ročních poplatků. Průběžné výdaje se u 18-i jamkového hřiště pohybují kolem jednoho milionu eur. Německá profesionální asociace má 1800 členů, což je pořád pod hranicí potřebného a i 8500 členů anglické PGA tuto statistiku v Německu eklatantně nemění. Vše hovoří doposud v prospěch g.učitelů. Vážnou trhlinu dostane tato rovnice co se týče místa g.klubu. G.kluby u velkých měst [Mnichov, Hamburg, Berlin] mají nepoměrně větší možnosti ve všech ohledech než g.kluby na periferii. Ať už je to nábor nových členů, získávání darů a sponzorů nebo větší frekvence green-fee hráčů. To je vážný faktor pracovní příležitosti g.učitele. Zatímco g.klub San Leon Rot má 18 vzdělávajících,má g.klub Wagenfeld jen dobrovolného cvičitele.Proč? Protože San Leon má za zády více než dvoumilionovou aglomeraci s mohutným průmyslem, finančním centrem Bavorska a rozsáhlým trhem služeb, zatímco Wagenfeld je uprostřed slatin Dolního Saska, daleko od velkých měst a dálnic, a největší aglomerací je čistě úřednický Diepholz, který na mapě nenajde ani rodilý němec. Dalším minusem pro g.učitele je úroveň vzdělání. Mám na mysli hlavně jazyk. Zde si jsou brité a slované v Německu skoro rovni, v Čechách však po listopadové revoluci je situace ve prospěch angličtiny. Všeobecným faktorem platícím ve všech oborech je hospodářská situace. Je to strašák posledního čtvrtstoletí. Během

tohoto krátkého času stačila Evropa převlést komunistickou nomenklaturu, splácet narychlo evropskou unii a zadlužit každého třetího novorozeného. Německo svojí ekonomikou a sportovním entuziazmem s lehkým nádechem prušácké disciplíny a severské země svojí kulturou jsou relativně lukrativním trhem s pracovními příležitostmi i pro g.učitele. A tak pod čarou zůstává pro g.učitele neradostný výsledek. Boom z 90-ých let je pryč, každé nové hřiště přivítá proporcionálně méně hráčů a dorazí to ekonomika obyvatelstva a sociální závist. A přece se točí-pardon-hraje. Kde je vůle, je cesta a malý je jen ten, kdo má malé cíle. Cesta vede přes cílevědomost, nápad a v pravou chvíli být na pravém místě.

Vstup g.učitele do g.klubu

Jsou různé cesty g.učitele do g.klubu. První předpoklad je, že g.klub z určitých důvodů g.učitele potřebuje. Nejčastěji proto, že do té doby činný g.učitel dosloužil, nebo daný g.klub potřebuje posloužit vzrostlé poptávce po výuce golfu. G.klub tuto svojí potřebu zveřejní na burze pracovních míst na serveru PGA. Z pohledu g.učitele dost nejistá, pasivní cesta, protože zde hraje náhoda moc velkou roli. Spolehlivější cesta je aktivní, a to psaná žádost. Je shůdnější než sledování pohybu na pracovní burze a garantuje relativně rychlou odpověď. S trochou štěstí i kladnou. Od této chvíle musí g.učitel VŠE podřídit cestě k možné existenci. Psaná žádost musí obsahovat krátký životopis, ukončené školské vzdělání, stupeň vzdělání v rámci PGA, doba praxe, důvody žádosti, popřípadě sportovní úspěchy nebo doporučení. První dojem může být posledním, a proto se g.učitel dostaví k představujícímu rozhovoru čistě a konzervativně oblečen, hladce oholen, a přesto musí být v pohybech a chování suveréní. Na straně g.klubu je většinou prezident klubu, manažer a viceprezident. G.učitel odpovídá stručně, nezachází do detailu a hlavně se při rozhovoru dívá zpříma do očí. Jakkoliv je přijetí do g.klubu prozaické, ovlivní život g.učitele zpravidla na pár let. Pojem domova již není identický s pojmem místa narození, a proto může g.učitel prožít řadu let, ba celý zbytek života daleko od dosavadního místa života, obklopen jinou kulturou, ale čím dál tím stejnějšími lidmi.

G.učitel a golf

Ačkoliv g.učitel vyučuje golf, on sám nemusí být nutně vynikající hráč. Přesto musí mít g.učitel herní výkonost odpovídající jednotlivé látce, kterou vyučuje. Vyučuje-li s žákem hru s písečné překážky, musí být schopný 3x za sebou předvést osvobozující úder na jamkoviště. Je-li vyučovací látkou odpal s driverem, musí ukázat úder delší než s železem č.5. Při demonstraci na hřišti musí být schopen na vybrané jamce zahrát par. V tomto bodě jsou g.učitelé limitováni, stejně jako ostatní hráči zdravím a věkem. Z toho důvodu je nutné, aby se g.učitel fyzicky udržoval, pěstoval fyzickou

kondici a nevyhýbal se jiným sportovním výzvám. Ideální příležitost má g.učitel na mládežnických trénincích. U dětí a mládeže víc než s kýmkoliv jiným hraje demonstrace a sportovní účast velkou roli. Všechna mládež je ctížádostivá a hltá informace vedoucí ke zlepšení, a proto se g.učitel aktivně zapojuje do procvičování, posilování a her. G.učitel nemá vždy možnost ke hře osmnácti jamek, ale ty které se nabízejí dle turnajového kalendáře, a nezohledňují status hráčů jsou možností. Můžou to být veškeré interní memoriály, beat to pro, pro-amy a sponzorské turnaje s kategorií pro. Svůj herní projev by si měl pěstit a vůbec není od cesty, když si g.učitel sám stoupne občas na cvičnou louku a odpalí dva kyblíky míčů. Přitom si může držet postupů, které sám vyučuje a nezapomene posledních 10-15 míčů odpálit jako levák. Má to samozřejmě malý háček. On sám se nevidí, ale v dobách smartfonů a tabletů to je maličkost. Prostě se nechá někým nafilmovat a následná analýza odhalí určitou chybu. Určité procento g.učitelů se rekrutuje s bývalých amatérských hráčů. Přesněji vzato není moc g.učitelů, kteří se byt' jen okrajově před svojí učitelskou dráhou nedotkli hry jako takové. Pak ale o to více se liší herní projev g.učitele od materie, kterou vyučuje. Jinak řečeno to, co g.učitel ví o golfu ve spojitosti s výukou je málo shodné s tím co on sám hraje, i když si je vědom, že právě ten konkrétní úder by měl provést jinak jako hráč. Pro mnohé je to 'bolavý zub' úsměvu, s kterým zprostředkovává ideální pohyb ramen, a sám se při svojí hře není schopen dotočit. Může za to tzv. neutrální technika. Neutrální technika je amorfnní fluidum, strašák, který svojí suchou definicí nechává obrovský prostor pro fantazii a bujarou fantazii. G.učitel nemusí chodit pro příklad daleko a nepotřebuje ani televizi ani jiná pitoreskní média. Prvoligové družstvo mužů průměrného německého g.klubu, tvořené hráči s hdc.od+2 do 6 má v rámci tréninku mentálního a strategického [course managment] za úkol koncentrovaně zahrát 9 jamek. G.učitel hraje samozřejmě také. A co vidí? Žádní dva z družstva nešvihají stejně, často jsou hrány ze stejné vzdálenosti tři různé hole a o takeway a nasazení release ani nemluvě. Na konci však je výsledek, který g.učitel sám nedosahuje často. Jednak proto, že on sám je většinou na hony vzdálen tomuto generovanému ideálu, a jednak mají povětšinou mladší, ambiciozní hráči na delší trať 'delší dech'. G.učitel je spíš astrolog než astronaut.

Vzápětí vyvstává zajímavá otázka, má-li g.učitel v rámci výuky s žáky na hřišti hrát, nebo ne. Proti může být argument demoralizace, pro může být argument demonstrace sledující motivaci. Podle mého názoru je pravda někde uprostřed. G.učitel musí odhadnout, zda zralejší dámu svojí hrou spíš odradí, nebo ambiciozního mladíka motivuje. Nejlepší odpovědí je hra, jako součást přechodu od tréninku k exhibici na krátkém hřišti [pich and put, Kurzplatz]. Na drahách do 120 m. může g.učitel své žáky připravit pozvolným tempem na posloupnost hry: odpal-transport-příhra-pat, a zmírnit délkový šok mistrovského hřiště. Tam by se měl, aspoň při první návštěvě svého žáka omezit na

ukázky z krátké hry. Krátké hřiště má ještě jednu výhodu: krásně a jasně se na ní učí přepočít na stableford. Už z toho důvodu, že dosažení vůbec nějakého výsledku je zde nejpravděpodobnější. Nejdůležitější aspekt hry, který se dá trénovat na hřišti je již výše zmíněný course management. Kouzelně nesrozumitelné sousloví, které prakticky znamená asi toto: Hráč izoluje danou ránu, a pak nad ní nechá porvat svoji ctižádost s jistotou. Připomíná to životní: Co chceš a co umíš. Pokud necháš křišťálovou kouli doma, zvítězí rozum – doufejme. V každém případě je zkloubení momentální formy se správnou taktikou milníkem žákovy vědomé hry na hřišti.

G.učitel a výuka

Plný výukový kalendář je nejlepší vizitkou g.učitele. A tu si musí g.učitel zasloužit. Jak? Zkráceně by se dalo říct: jak se dokáže g.učitel prodat. Toto pojetí je ale natolik komplexní, že přesahuje rámec jakéhokoliv studia a k objektivnímu hodnocení jednotlivých činností je potřeba jistého časového odstupu.

Začátek je vidět v žákovi zákazníka, který je ochoten za vámi prokázanou službu zaplatit. Ba co více: on je vám v případě úspěchu ochoten zaplatit vícekrát. Zaplatit za co? Za to, že mu detailně vysvětlíte úder nad míčem, předvete mu 10 krásných rovných ran a na závěr mu prodáte doporučenou rukavic? Určitě ne! Je to radost! Ne nutně radost z hromadění pohárků a vyhraných ručníků, ale nepopsatelný pocitem radosti, když se míč s bezmála nulovým odporem na holi vznese nosnou parabolickou dráhou k nebi, a zastaví se na jamkovišti. Za tento pocit je ochotna drtivá většina golfistů vstát v sobotu ráno, nekompromisně dodržet startovní čas, cpát se banány a občas, když už hodnota ztracených míčů přesahuje rodinný rozpočet na naftu, i za návštěvu g.učitele. Jakým to roztočným kolem točí g.učitel, vybaven vědomostmi o hookingu, o odčitatelných položkách z daně z obratu a sbírkou diplomů, však to jediné je honba za radostí. A ta se zrcadlí ve výukovém kalendáři g.učitele.

První dojem je nevratný, nenahraditelný. Přesnost je výsada králů: Přesnost je definice disciplíny a serióznosti g.učitele, které se musí podřídit. Netýká se jenom včasných příchodů k výuce, ale i výrazu projevů jednání. Nesrozumitelnost budí nejistotu, která se může vyvinout až v nedůvěru. Šaty dělají člověka. Upravený, čistý a vkusný vzhled je výraz společenské kompatibility a respektu vůči žákům, sobě a činnosti, ve které se chce g.učitel uplatnit. Kolika jazyky mluvíš, tolikrát si člověkem. Můžeme rozvést: kolika jazyky dobře mluvíš, tolikrát si g.učitelem. A pak: Co nevíš, to neříkej aneb mlč a zůstaneš filozofem.

Jsem teď g.učitel? Skoro. Čas je fyzikální veličina, která je na rozdíl od ostatních fyzikálních veličin nevratná a neustále se pohubující vpřed. A tu potřebuje člověk, aby z něho byl g.učitel. Nejdříve

jsou to herní situace, které zažívá jako hráč. Vítězství, triumfy, ale i zklamání a prohry formují jeho pohled na golf a nechávají ho uvědoměle dozrát. Naučí se [nebo taky ne] zacházet s dobrým i se zlým.

Pak přijde něco hodně důležitého, a sice situace, kdy člověk dostane důvod k tomu, aby golf vyučoval. Třeba zůstat tím, čím se chce živit u golfu, a nebo to, čemu nejvíc rozumí je golf. Přístup ke golfu se musí pak ale rapidně změnit. Tato vědomá změna je pak startovní čarou k profesi g.učitel. Tato změna je o tom, že materie této cesty není prvořadně golf, ale pedagogie a výchova. Tuto skutečnost si mnozí studenti neuvědomí a setrvačností svého dosavadního života se zaobírají věcmi, které těší hobbygolfistu, ale s výukou nemají moc společného. A to sice s výukou v soukromém sektoru, kde je již dnes velká konkurence a platí všechna [dříve tak nenáviděná] komerční a kapitalistická pravidla volného trhu. To vše souvisí s dalším bodem, a sice místem, kde bude budoucí g.učitel vyučovat. A to si ne vždy může vybrat. Pamatuji si, že každý student musel mít garanta, kterýžto se víceméně formálně zavázal studenta po úspěšném dokončení studia zaměstnat. Byla by zajímavá statistika, kolik g.učitelů pracuje u svého garanta, anebo aspoň v místě bývalého působiště garanta. Ale to je opravdu nepodstatné. Nejpodstatnější je jestli se g.učitel, ať už je kdekoliv, užívá. Pracovní místo musí vzniknout, proto skoro všichni g.učitelé migrují právě tam, kde toto místo vzniklo. Nemusí to být nutně jen g.kluby. můžou to být akademie, soukromé driving range, public, pay play nebo cestovní kluby [robinson, med]. Práce g.učitele podléhá těm samým tržním zákonům, jako všechny ostatní druhy služeb, proto se nedá říct, že pracovní místo v g.klubu je lukrativnější než pracovní místo třeba v akademii.

Pracovní místo v g.klubu je však ze všech pracovních příležitostí nejkomplexnější. Zde musí g.učitel rozvinout své vloh v plně šíři už proto, že styčné plochy tohoto postu jsou nejčtetnější. Velkou výhodou g.klubu je koncentrace hráčů. Jak velká, závisí na hustotě obyvatelstva do poloviční vzdálenosti k nejbližšímu sousednímu g.klubu, jak dobře je g.klub etablován, podmínky přijímání a hry. Dalo by se říct, že pracovní místo v g.klubu je určitým garantem příjmu, už proto, že určitá část místních hráčů má zájem o trénink, jsou pravidelné dětské a mládežnické tréninky, tréninky družstev a jiné předepsané činnosti, za které je g.učitel finančně ohodnocen. G.učitel je však svou prezencí také na očích všem a pořád a relativně rychle určí cenu své "značky" (brand). Co tuto cenu ovlivňuje? 1. Srozumitelnost a bohatá slovní zásoba. 2. Jasná struktura hodiny od pozdravu k rozloučení. 3. Znatelný cíl výuk a přiměřené kroky k němu. 4. Smysluplné využití dispozic žáků k co možná nejefektivnějšímu rozvoji schopností žáků. To vše spojené s výše uvedenými příslovími může být považováno za podstatu g.učitele. Ještě něco? Maličkost. Je to něco co se dá těžko popsat. Něco co souvisí s lidskou auru a mezilidskou chemií, které nastolují důvěru a respekt zároveň, co

způsobuje změnu atmosféry přítomnosti, ve které se všichni zúčastnění cítí dobře.

Výuka je zdaleka ta nejčastější forma činnosti g.učitele v g. klubu. Hned od začátku svého nástupu je G.učitel konfrontován se všemy formami výuky.

Nejčastější formou výuky je výuka jednotlivce [individuální]. Zde je důležitá metodičnost, kdy si g.učitel stanoví podle jemu danému času žáka cíl, kterého chce dosáhnout. Například zamluví-li si žák začátkem června každé úterý odpoledne vyučovací hodinu a doplní ji dvěma dalšími tréninky v tom samém týdnu, tak si g.učitel stanoví cíl: do konce srpna zmizí ukrutný slice s fervejovým dřevem. Jak známo, cesta vede skoro u všech motorických chyb přes krátkou hru, pár důležitých drillů a tour stick [dále tyčku] položený ke špičce chodidel. Tato forma výuky je velice pohodlná pro obě strany. Žák zná cíl a díky fundovanému výkladu g.učitele i cestu k němu. G.učitel má žáka pod dohledem, protože je dána pravidelnost setkání a tím pádem kontinuita výuky. V tomto případě je z hlediska metodiky cesta od jednoduchého k složitějšímu nejlépe realizovatelná.

Těžší jsou přepadovky hráčů z dalekých končin, kteří jsou na cestě kolem. Ve výukovém kalendáři se objeví neznámé jméno, a to ještě na 30 minut v 8.30 ráno. Zde je důležitá stručnost, kde si g.učitel musí udělat co nejpřesnější obraz golfových schopností tohoto hráče a na daný úkol vybere maximálně 2 "protilátky" formou drillů a cvičení. Čím méně se zmíní o okrajových věcech, tím lépe. Ne že by měl být g.učitel skoupí na slovo, ale tento druh žáků mu jeho výklad zamezí krátkým časovým limitem. Například hráč z Vídně vracějící se z pracovního semináře konaného ve Varšavě přenocoval v hotelu blízko g.klubu, kde pracuje g.učitel a ráno, před další cestou domů si zmluvil startovní čas na 9.10 a před hrou by chtěl zmírnit svůj mohutný hook driverem - za 30 minut. Zde se u výkladu snoubí srozumitelnost, stručnost a účelovost. Inkarnace výkladu příčina-efekt: těžiště pozornosti pre-shot, set-up, swing plane a swing path. Po pár odehraných míčích je půlhodina u konce a g.učitel musí hráči zprostředkovat co nejrychlejší úspěch.

U tréninků dospělých družstev se osvědčí organizační smysl g.učitele. Připravenou látku aplikuje s ohledem na stáří, fyzickou zdatnost, výšku a váhu, počet účastníků/účastnic, místa a počasí. Čím starší účastníci, tím více se věnuje cvikům podporující pohyblivost. Může použít prvky z jógy, pelatus a využívat protahování a uvolňování. U technické složky tréninku má vybrané jedno téma s kalkulovaným časem k otázkám a individualním korekturám. Sezóní penzum obnáší pět jednotek po 90 min. načasované s ohledem k turnajovému kalendáři.

U mládežnických družstev je prvořadá motivace. Zde vstupuje do výuky g.asistent pro mládež. Většinou dobrovolník, který má většinou funkci koordinace mládežnických sportovních akcí [jugenwart]. Podle počtu dětí a velikosti klubu je mládež rozdělena na děti do 8 let, mládež do 14

let a dorost do 18 let.G.asistent pomáhá g.učители od hravých dětí prvních tříd až po soutěživý dorost.U dětí pod 10 let hraje účinnou roli SNAG,kterýžto hravou formou zprostředkovává golfové úkony jako je míření,nápřah,úder a dosažení cíle.U dětí od 10 let začíná výuka zaměřená na přechod od tréninku k exhibici,podporující etiketu[nehraješ sám],volbu hole[od dřeva po patr],seznámení se skorkartou až po samostatný pohyb po areálu g.hřiště.Od 12 let začíná komplexní výuka golfu.Od 14-ého věku začínáme se speciálním tréninkem podloženým uvědomělou strategií[course managment]na hřišti.U dorostu je již širě tréninků v podstatě identická s dospělými.Co musí mít g.učitel na paměti obecně u práce s mládeží?1.Je to hlavně školní rytmus,který je často narušen absencí v prázdninovém období.Právě zde zde začínají ligové soutěže a mistrovství.Náplní tréninků je vrcholná technická výuka,mentální a strategická příprava.2.Sladění se školním rozvrhem.Děti předškolského věku začínají v brzkých odpoledních hodinách,dorost nejpozději.O prázdninách jsou začátky již v dopoledních hodinách.3.Roční období.V létě,daným delšími dny je výuka delší,koncem podzimu a začátkem jara je do výuk vloženo pár teoretických hodin.4.Vliv růstu.Ne zřídka mají děti v pubertálním věku potíže se zády vlivem prudkého růstu.Tomu musíme podřídit intenzitu a rozsah tréninků.5.Sociální pozadí.Ne každý rodič je ochoten koupit značkovou výzbroj,už proto,že hratelnost této je velice krátkodobá.G.klub má k dispozici dětské hole odpovídající všem věkovým kategoriím[Big Max,US-Kids].Dívky mají pod dohledem g.asistenta odlišná stanoviště.6.Vliv rodičů.V ideálním případě jsou rodiče také hráči a v dobách mládežnických tréninků mají svůj program.Přítomnost rodičů při trénincích je spíš rušivá[koncentrace]a g.učitel musí toto rodiči slušně,vlídně ale rezolutně vysvětlit.Však vcelku převládají velice pozitivní a plodné vztahy mezi rodiči a g.klubem a rodiče jsou vždy připraveni podpořit mládežnická družstva k soutěžním výjezdům a soustředěním.

Při trénincích používá g.učitel všech jemu dostupných pomůcek,a už od 12-ého věku mládeže používá hojně videoanalýzu. Tyto pomůcky pomáhají výrazně k izolování chybného pohybu,protože děti mají na rozdíl od dospělých video vnímání[které se postupně ztrácí,až kolem 16-ého věku zaniká úplně].Kromě toho existují diverzní aplikace na smartfonech a tabletech,kteréžto dokážou golfový pohyb obrazem spolehlivě reprodukovat,a k tomu mají velkou výhodu,jelikož je můžeme použít v terénu,třeba na odpališti vzdáleném od cvičné louky.

G.učitel a nábor žáků

Žijeme v době diktatury trhu a studeného kapitalismu. Tempo zakládání a zanikání existencí je raketové, evropská populace plíživě vymírá, trh, ovládnutý Čínou je čím dál tím menší a závislost na Rusku hrozivá. V této době bojuje každý nově založený g.klub o členu, ba co víc, existence g.klubu závisí na počtu plně platících hráčů. Konkurence je velká, a proto musí g.klub svojí nabídkou upoutat a přesvědčit. Hlavním účinkujícím v tomto snažení je g.učitel.

Jednou z těchto akcí je Den otevřených dveří. Je to náročný den, kdy jsou na nohou skoro všichni členové výboru a spousta dobrovolníků. G.učitel jako hlavní aktér, prověří svoji vytrvalost, organizační schopnosti a smysl pro improvizaci. On je ten, který je 5 hodin uprostřed dění: povykující mládeže, nekompromyslně švihajících lidí a zvědavých rozhovorů. Ne zřídka navštíví tento den i 100 lidí a více. Veškerá koordinace má samozřejmě hlavní cíl - bezpečnost. 20 rohoží, vybavených krátkým týčkem, stojanem pro hole, kyblíkem míčů a v pozadí stolky s reklamními flyery jsou již od rána připraveny a venku na terase připraven gril a stoly s občerstvením. Samotná příprava tohoto dne začíná mnohem dříve. Do místních tiskovin jsou otištěny reklamy a rozhovor s prezidentem g.klubu, před vjezdem do golfového areálu jsou umístěny poutače [bannery] a místní radiostanice vysílá smyčky o g.klubu a náplně tohoto dne. To odpoledne je plné pozdravů, podávání ruk, s restaurace voní káva a prezident je v živém rozhovoru se starostou obce. Všechna autíčka jsou v pohotovosti a dobrovolníci vyjíždějí s hosty na hřiště, aby jim přiblížily atmosféru g.drah. Ten den je g.učitel tak trochu konferenciér a policista v jednom. Výuka je tenkrát směřovaná na pre-shot a základní principy švihu. Každý letící míč je doprovázen radostnými ovacemi, a i tak krátký čas mnohdy odhalí talenta. Tuto cestu k členovi nepovažují za nejlepší a měřeno úspěchem, je to nejneefektivnější cesta k získání členů. Z kvantity oslovených lidí se doufá v kladný výsledek. Z hlediska kvality má tato akce obrovskou nevýhodu. Neodhalí pravý záměr hosta. Drtivá většina nemá vážný zájem o golf a tento den vnímá spíše jako jakousi atrakci. Tato akce je proto jen jednou do roka.

Daleko účinnější je friends by friends. Je to roztomilý turnajový den, při kterém jsou účastníci v nějakém vztahu s místními členy. Většinou sousedé, spolupracovníci, rodinní příslušníci nebo známí. Pro g.učitele začíná den obdobně jako u dne otevřených dveří, s tím malým rozdílem, že o reklamní stránku akce se starají členové, kteří mají ve svém blízkém okolí člověka, s kterým společným krokem přijdou na g.hřiště. Další rozdíl tkví v obsahu tohoto dne, kdy tito přátelé hrají 6 jamek se členem a získají sice zkrácené, ale přesto o hodně reálné reference o hře než člověk, který

odpálil na cvičné louce 2 kyblíky míčů. Opět je důležitá bezpečnost a opět se g.učitel omezuje svým výkladem na pre-shot a základy švihů. Výuka je však doplněna patováním a v mezích možností i elementárním čipem se železem č.7. G.učitel stráví s těmito lidmi 2 hodiny na cvičné louce a cvičném jamkovišti a jeho přítomnost je potřeba později při vyhodnocení výsledků a vyhlášení vítězů. Nesmírnou výhodou tohoto podniku je cílený výběr lidí ,kteří projeví zájem o golf. A samozřejmě hned první dotyk golfu je velice intenzivní a reálný. Každý hned pozná, proč existují g.učitelé. Ze sociální stránky je tento způsob přivítat hosty jeden z nejjednodušších. Golf není pro všechny a pevninská Evropa je na míle vzdálená od britského vnímání golfu. A proto vládne ve středu Evropy určitý ostych při vstupu na g.hřiště. A ten tímto dnem pro mnohé padá. Tento den je pro klub citelným přínosem. A opět má velký podíl na úspěchu g.učitel.

Další možností jsou spolupráce s vysokou školou lidovou a se zaměstnaneckou školou [Volkshochschule, Berufsschule]. Pro g.učitele je tato spolupráce ve formě kursů ideální příležitost získat budoucí žáky a posléze členy. U obou škol, kde účastníci zaplatí 40,-€ jsou naplánované 3 setkání, kde první 2 jsou technického rázu. pre-shot, pre-shot routine, plný švih se 7-ičkou železem, pak vysoká přihrávka, pat a odpal s hybridem a poslední dvouhodinové setkání se odehrává na hřišti praktickou hrou od odpaliště až do jamky na jedné par 4 a na jedné par 3. Zde je opět velice důležité "nebojácný" vstup na g.hřiště. U zaměstnanecké školy je navíc zvláštní terminologie, protože účastníci jsou budoucí pracovníci v oboru hoteliérství, cestovní ruch a turistika. Jsou to budoucí pracovníci/e recepce, cestovních kanceláří a turistických spolků. U vysoké školy lidové obnáší přínos pro klub přes 50%. Možná je třeba podotknout, že členové získaní z těchto škol jsou v průměru o 15 let mladší, než průměrný věk členů g.klubu. Existují další formy turnajů, kde se g.klub snaží atraktivitou a upoutáním pozornosti získat členy, ale zde je role g.učitele nanejvýš administrativní.

Získání žáka považuji za obrovský úspěch ze dvou důvodů:

1. Každým získáním žáka se plní poslání g.učitele a on vydělá peníze [prosím v tomto pořadí].
2. V případě vstupu žáka do g.klubu se naplní ten rozhodující bod symbiozy mezi g.učitelem a g.klubem. G.učitel, který má 90-i a větší procento úspěchu z celkového počtu žáků doprovodit ke členství v g.klubu, je mimo všechno ostatní největším přínosem pro jakýkoliv g.klub.

Metamorfóza člověk-golfista člen

Fundamentální vztah mezi g.učitelem a g.klubem. G.klub v dnešní době založit není těžké, g.klub s

hřištěm vybudovat je už velice náročná věc a g.klub s g.hřištěm udržovat je nadmíru složitá a často sisyfóská práce.Do jaké míry má předešlá věta pravdu,záleží jen na jednom-na penězích.Ani ne tak ve smyslu jak k nim,jako spíš co s nimi.A zase stojíme před otázkou :kde Jsou kluby mající 200 členů,perfektní hřiště a bez dalšího náboru členů skvělou budoucnost.Jsou kluby,majících 500 členů a přesto si nemůžou dovolit lehkovážné investice[rozšíření g.hřiště na 18 jamek,postavit novou klubovnu,zaměstnat 16-ého greenkeepera..]Vycházím se situace většiny g.klubů na pevninské části Evropy.U těch se musí zodpovědět i první otázka:jak k nim?Počet g.hřišť stoupá,populace se zmenšuje a počet g.hráčů přesto stoupá.podivná rovnice.A přesto je to tak[i když v Německu v 2013 jen 0,4%].G.klub hradí své náklady drtivou většinou z ročních příspěvků nebo/a herních poplatků. Aby g.klub zvýšil sumu herních poplatků,musí mít atraktivní,kvalitní hřiště.A aby získal víc členů,potřebuje dobrého g.učitele.A sice nutně.Cesta k hráči je velice důležitý a velice zodpovědný úkol g.učitele,a proto musí být velice propracovaný.Tato cesta musí být rychlá,srozumitelná,zajímavá a přesto kompletní s jednotnou strukturou.

Má tyto etapy:

- Základní kurs
- Zelená karta
- Tréninkový kurs

Základní kurs

Úkol je uvést žáka do klubu,seznámit ho se zákulisím,cvičným areálem,ukázat mu hřiště a stanovit plán výuky.Základní kurs obsahuje 6 setkání,přičemž šesté je časově delší,podřízené tempem hry.prvních 5 setkání trvá 60 minut.

1. setkání

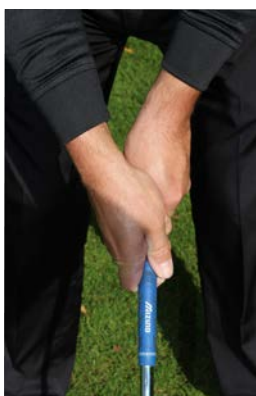
Cíl: Seznámení: Uskutečněné většinou telefonicky začíná v klubovně. Po představení zaregistruje nového žáka do agendy nováčků. G.učitel a žák si vymění kontakt ve formě telefonických čísel. Poté seznámí žáka se zázemím: garderoba, sanitární zařízení, caddy hall, sekretariát, půjčovna autíček, parkoviště a zázemí greenkeeperů. G.učitel vysvětlí klubovou hierarchii od presidenta až po sběrače míčů na cvičné louce. Poté představí g.učitel cvičné plochy,cvičnou louku se zastřešeným sektorem a sektorem travnaté plochy,cvičné jamkoviště,cvičné přihrávkové jamkoviště a míčový automat. Poté přijde na řadu vhodné sportovní oblečení. Podřízeno g.etiketou nesmí chybět límeček a musí chybět džínsy. Dle ročního období,pohybovým nárokům popíše g.učitel stručně funkčně ideální oblečení a zdůrazní nutnost g.bot s umělohmotnými spajky. Následuje výukový kalendář,možnosti

rezervace a místo první pomoci. Celou dobu doprovodu mluví g.učitel srozumitelně, stručně a připraven odpovídat na žákovy otázky. Kolemjdoucí osoby zdraví jako první a při tom se netočí zády k žákovi. V závěru prvního setkání nastíní obsah dalšího setkání a s přáním hezkého zbytku dne se rozloučí.

2. setkání

Cíl: Pre-shot, pre-shot routine, úder: Setkání se uskuteční v krytém boxu vymezenému výuce s g.učitelem. G.učitel si cílenými otázkami udělá obraz o dosavadním sportovním životě žáka, jeho tělesných omezeních, zraněních. Odhadne jeho ambice otázkou co hledá v golfu a proč právě v golfu. Zjistí jestli je levák či pravák a následuje rozcvička. Žák je muž středního věku, pravák. Rozcvičení obsahuje protažení trupu a končetin, pomalé kroužení pažemi a zápěstími, kruhové pohyby boků a pomalé dřepy s nataženými pažemi. V žádném případě žádné kmity a hmity.

Držení: Žákovi podáme 7-ičku železo a popíšeme ji. Mužům overlap, ženám interlock, dětem nebo zvláště slabým ženám baseball. G.učitel nechá žáka předklonit a nechat paže volně svěšené. Poukáže na dva důležité body této pozice. Jednak fakt, že obě dlaně míří vnitřní plochou k tělu a jednak, že úhly vůči sagitální ose jsou zrcadlově stejné [40°-140°, 50°-130°]. Nezávisle na úhlech musí žák vidět a vnímat polohu svých dlaní, jelikož tuto polohu budou žákovi dlaně v místě úderu vždy hledat. Nebo: Je jedno pod jakým úhlem dlaně na grip přijdou potud, pokud bude poloha dlaní nejbližší přirozené opozici dlaní. Vysvětlí role levé a pravé ruky, vztahu dlaně a prstů, rozmístění tlaku a nejdůležitější věc: vztah držení-hlava hole. Žák dostane úkol si zapamatovat to nejdůležitější u držení: Hlava hole je v momentu úderu kolmo k cíli. Protože právě držení působí na žáky nepřirozeně [jako potažmu vyšší levé rameno než pravé], necháme žáka uchopit hůl i s chybou, aby vzápětí viděl při úderu vliv chybného držení na směr a výšku úderu. Poté mu vysvětlíme nevyhnutelnost principu příčina-efekt.

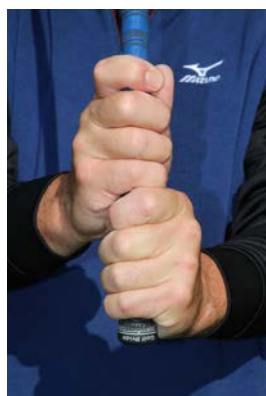
Držení zředu

Overlapp

Interlock

Baseball-Griff

Držení těla-postoj: Při zaujímání postoje dbáme na posloupnost. Chodidla do šíře ramen, předklonit se v kyčlích, mírně do kolen, váhu pod tkaničkami bot a pravou dlaň s pravým ramenem nechat poklesnout o délku dlaně. Paže necháme žákovi volně viset kolmo k zemi. V žádném případě nenecháme žáka začít postoj pokrčením kolen. Paže mají k dispozici "pracovní prostor", definovaný vzdáleností dlaní od těla. Co je při výsledném úkonu důležité? Tělo je pokrčené pouze v hlavních kloubech: kotník, kolena, kyčle. Necháme žáka stoupnou před zrcadlo sagitální stranou a s jeho pohledem do zrcadla mu popíšeme úhly: Chodidla-lýtka, lýtka-stehna, stehna-trup, hlava. Váha je rovnoměrně rozmístěná vlevo, vpravo. Opět necháme žákovi zapamatovat co je nejdůležitější u postoje: Volné pohyb [později švihnutí] paží kolem těla. Žák, tentokrát obrácen čelem k zrcadlu, se dívá na svůj obraz, kdy má neustále volně visící paže k zemi, pravou však o délku dlaně níže, tzn.: levé rameno je viditelně výše než pravé. Do této polohy se žák musí libovolněkrát vrátit.

Založení: Žák si stoupne doprostřed rohože. Nejdříve necháme žákovi uchopit hůl a zaujmout postoj. Paže volně visí k zemi, levé rameno výše než pravé. Čepel hole necháme spadnout doprostřed postoje tak, aby přední hrana [leading edge] byla celá na zemi. Žák tento postup 3x zopakuje a pak mu postavíme před čepel hole míč. Následuje pobídnutí míč udeřit a je jedno jak daleko žák napřáhne. Tato chvíle je většinou prvním zlomem v žákově pojetí golfu. G. učitel se pozorně dívá co a jak žák udělá. Jak dlouho přemýšlí před ranou, jak daleko napřáhnul, jak rychle švihnul, jak zpracovat výsledek úderu: to vše prozrazuje temperament, mentalitu, disciplínu atd. Cílem však v této chvíli je definovat vzdálenost mezi míčem a postojem, také však perspektiva vpředu, vzadu. Vzdálenost vysvětlíme takto: nejprve definujeme lie úhel hole - to je styčný bod vzdálenosti držení od země. Pak definujeme vzdálenost dlaně [s holí] od těla - ta udává konečnou vzdálenost postoj-míč. Konec hole ukazuje mezi pupek břicha a levou kapsu kalhot. To je dáno

jednak vedoucí rolí levé paže a plným kontaktem leading edge se zemí. Co se týče perspektivy levá,pravá necháme hrát důležitou roli nos. Čepel hole spočívá před nosem,proto je míč svojí pozicí více vlevo. Sledujeme jednoduchou fyzikální představu kruhu, který kulminuje ve středu postoje naproti nosu.

Míření: Ze třech linií, které jsou při postoji zdánlivě paralelní má prvořadovou roli linie ramen, proto se nabízí orientace založení nos-hlava hole. Nejčastější chybou při míření je chybný vztah linií chodidla-ramena. Žákovi vysvětlíme principy míření: poloha hlavy hole v momentu úderu a pak swing path, neboli závislost směru švihů na linii ramen. Tento postoj necháme žáka provést 5x po sobě, kdy mu vždy z ruky položíme míč před čepel hole. Jako předtím ho necháme libovolným tempem udeřit míč. Poté mu na rohož položíme dvě tyčky [tour sticks] tvořící kříž. Vysvětlíme mu představu míření na jednoduchém příkladu, kdy tyčka u chodidel je nasměrovaná jinam než paralelně s rohoží a změna polohy míče, dána tyčkou protínající nos a čepel hole. G. učitel si vybere dva cíle od sebe očividně vzdálené [35° až 60°] a předvede údery lehkým švihem, ne dál než 80 metrů. Žákovi musí být zřejmý rozdíl. G. učitel při změně směru hýbe jen tyčkami, míče jsou odpáleny ze stejného místa. Na konci výkladu míření necháme žáka odpalit 3-5 míčů.

Pre-shot routine. Vrcholný význam je dosavadní vysvětlení zkloubit do určitého postupu, který má vztah k libovolně ležícímu míči. Tento krok je vyvrcholením druhého setkání a vyžaduje plnou koncentraci žáka. Výchozí pozice je míč natýčkovaný na krátkém týčku. Demonstraci zahájí g. učitel určením cíle. Pro zjednodušení určí cíl ležící paralelně k boční hraně rohože. Volba hole je dána [7-íčka železo]. Na prvním místě je držení. To nechá provést hned tak, čepel hole je ve výšce očí. Dva důležité argumenty proč: Jednak žák vidí, zda je spodní hrana ve správné pozici - vertikálně k zemi a jednak žák uchopí hůl do prstů a ne do dlaní. Dále žák jen sleduje. Poté si g. učitel vzpřímeně

stoupne proti míči tak, že ramena jsou paralelně s boční hranou rohože a nos je naproti míči. Při založení g.učitel důrazně demonstruje správně ležící čepel hole a předklon pouze v kyčlích. Nos je naproti ležící čepeli a paže jsou volně natažené[ne propnuté]. Zde připomene g.učitel fakt výše vytaženého levého ramena, kterýžto je dán rozdílem umístění dlaní na gripu. Konec hole ukazuje mezi pupek břicha a levou kapsu u kalhot. Při rozkročení viditelně zůstává horní polovina těla v klidu a chodidla se již s mírně pokrčenými koleny postaví do co možná rovnovážné polohy, kdy paty jsou rovnoběžné s rameny a váha těla je pod přední polovinou chodidel. Levou špičku chodidla natočíme 3-5cm do směru úderu. V této pozici zůstane g.učitel pár sekund stát a přitom žákovi vysvětlí jak dostane tělo do svalové pohotovosti. Uvědomění si váhy hole-stisk posledních tří prstů na gripu, Začátek švih-představa kružítka, kdy rameno s bodcem je páteř a rameno s inkoustem je levá paže. G.učitel určí výšku náprahu: paže projektovaného ciferníku na 9 hodin a hůl na 12 hodin. Od založení pak následuje krátká fáze koncentrace a následuje úder. G.učitel demonstruje tento postup v reálném čase, při kterém až na koncentrační fázi je pořád v pohybu. Poté vybídne žáka na rohož a stejným postupem odpálit míč.

Úder: Nechá týčkovat žáka jednou rukou z kyblíku a jednotlivé kroky od sebe jasně vymezit. Vedeme žáka spíše k uvolněnému tempu, bez hektického prošvnutí a použití síly. Úspěšný zásah pochválíme a povzbudíme ho k dalšímu míči. Žák musí tento postup dodržet, aby ho mohl posléze upevňovat. Žáka necháme odpálit kontinuálně 10-15 míčů a z psychologického důvodu musí poslední míč letět. Je to motivující pro další setkání.

3. setkání

Cíl: Pat a čip. Nejpozději při tomto setkání musí mít žák g.boty a většinou přijde řeč také na rukavici. I když od druhého setkání uplynul den, přesto na otázku g.učitele jak se žák cítí většinou přijde odpověď: Cítím lehké napětí v dolní polovině zad a znatelně pocítuji napětí v pravém předloktí. Toto je nejčastější odpověď žáků, hlavně těch, kteří doposud sport jako takový pomíjeli. K třetímu setkání potřebujeme patr, špagát, tyčku a železo č.9. Kyblík míčů je připraven a my se odebereme s žákem na cvičné jamkoviště[putting green]. Cestou plynule navážeme na látku minulého setkání a zeptáme se co považuje za nejtěžší. Většinou přijde odpověď: "Trefit míč a dodržet směr". Je to přesně to technické téma, které g.učitel má nastolit před přicházející látkou výuky. A to už jsme na jamkovišti, vybereme si rovnou, 4-5metrů dlouhou plochu bez znatelného zakřivení a bez jamky. Natáhneme špagát, zapíchneme uprostřed vypichovátko a podáme žákovi patr. Skoro vzápětí slyšíme většinou: "Á minigolf". Popisem patru vysvětlíme rozdíl mezi patrem a holí na minigolf[loft, insert, délka]. A když už jsme u vysvětlování, tak i mezi patrem a g.holí[let-

roll]. Držení: Jakékoliv než držení g.hole. G.učitel musí mít k dispozici jednotné doporučení. Nejdříve upozorní na rozdíl gripu patru a g.hole. Na zploštělou přední plochu přiloží nejdříve pravý palec, trochu níže s ostatními prsty ovinutými kolem gripu. Pak přiloží se shora levou ruku, kde palec levé a pravé ruky jsou v tandemu a ukazováček levé ruky přiloží natažený přiloží přes prsty pravé ruky. Tlak je více v pravé dlani a grip prochází mezi bříšky palců a dlaní[čárou života].

Postoj: Doporučený je postoj do šířky ramen, předklonit se v kyčlích, lokty více k tělu a zápěstí vlevo od pupku břicha. Váha je spíš v patách.

Založení: Míč mírně vlevo, konec patru mezi pupkem a levou kapsou u kalhot. Hlava patru leží celou svojí spodní plochou na zemi, v klidové poloze za míčem.

Popis: U výkladu pracujeme s doporučeními, jelikož celá materie patování je velice subjektivní. Neexistují vyloženě technicky vymezené normy vedoucí k úspěšnému patru. U držení dbáme na to, aby se žák cítil co nejpřirozeněji. Proto akceptujeme třeba i kros držení[cross]. U praváků je větší cit v pravé ruce, proto doporučíme pravou ruku dole. Také tlak je víc v pravé ruce a levé necháme spíš stabilizační roli. Velikou roli hraje u patru grip. V dnešní době se opouští od gripů, které se směrem dolů zužují ve prospěch válcovitých grifů různých tloušťek[Super Stroke]. Protože Belly a Broomstick nemá smysl doporučovat, použijeme patr s délkou 34inch, pro ženy 33inch. Hlava patru při výuce by měla být milled design, kterážto opticky lépe zprostředkuje linii míč-cíl než blade design. U postojů je důležitý úhel ohnutí v kyčlích, který udává jednak míru vztahu horní poloviny těla k podkladu a polohy paží vůči trupu. Váha, spíš v patách je rovnoměrně vlevo i vpravo, [však tendencionálně víc vlevo]. U založení dbáme na to, aby byla přímka očí rovnoběžná s postojem. Úhel pohledu k míči má být kolmý a míč je pod levým okem. Hlava patru musí být celou svou šířkou na zemi. Paže jsou volně svěšené, lokty mírně připažené k tělu a konec patru směřuje bez mála k levé kapse u kalhot. Půjčený patr musí mít jasnou optiku, nejlepší s ryskou, označující těžiště. Jsme připraveni k úderu a teď se vrátíme k poslední výpovědi žáka. "trefit míč a směr". Začneme úkolem. Směr vypichovátka, délka-co nejbližší k špagátu. Nejdříve mu ukážeme 2-3 paty a při tomto úkolu mu dáme důležitou podmínku: nesmí vyklát se zápěstím. Zpravidla již od prvních patů je žákovi nápadné, že čím plynuleji pendluje holí, tím spíše trefí míč a ne zřídka čistě. Máme velice důležitý princip čistě trefeného míče: plynulost pohybu. Tempo náprahu je v přímém vztahu s tempem prošvihnutí. A směr? Položíme před žáka tyčku nasměrovanou na vypichovátka. Hlavou patru se snaží kopírovat tyčku a přitom držet patr až do konce kyvu pevně v pravé ruce. Zde vrcholí vysvětlení g.učitele na téma poloha úderové plochy-směr a tempo-délka. Cílem je, aby žák tento pohyb definoval pouze rameny, aby cítil vztah mezi rovnoměrným kyvem a délkou a aby viděl vztah mezi polohou úderové plochy v momentu trefení míče a směrem.

Nejčastější chyby: Pohyb zápěstím, trhavé tempo a bojácné, tím pádem useknuté protažení.

Čip: Posbíráme míče z jamkoviště a přejdeme s žákem k cvičnému přihrávkovému jamkovišti [chipping green]. Máme s sebou železo č.9. Vybereme si rovnou plochu a stanoviště určíme 20-25metrů od jamky a okraj jamkoviště je 8-10metrů od stanoviště. Těsně před okraj jamkoviště položíme vlajku, kolmo ke směru hry. Žákovi představíme tento úder jako jeden ze stěžejních úderů krátké hry, který se zásadně podílí na výsledku hry [na rozdíl od odpalu].

Situace: Mezi míčem a jamkou není žádná překážka, tudíž může určitou část délky urazit kutálením. Kutálející míč se chová co se týče směru a délky věrně jen na jamkovišti. To znamená, že tu část dráhy, která není tvořena jamkovištěm [fringe, fairway], musí překlenout letem. Pro názornost tvoří tuto hranici položená vlajka. Přejdeme k ukázce. G. učitel zahraje 3 čipy tak, že míče dopadnou těsně za ležící vlajku a po krátkých skocích se koulejí směrem k jamce. Celkový obraz úderu je polovina letu a polovina kutálení-klasický chip&run.

Výklad: Nejdříve představíme čip jako blízkého příbuzného patu. Většinou se žáci hned zeptají proč tedy rovnou nepatujeme. Vysvětlíme, že jsou situace, kdy patovat nelze a konkrétní situace slouží výhradně k vzorovému příkladu chování míče, tudíž náš přístup k tomuto úderu jako takovému má ryze technický a ne bezpodmínečně herní charakter. Následující častá otázka se týká volby hole. Proč právě železo č.9? Vysvětlíme účinek sklonu devítky na chování míče [44°] a poukážeme na výchozí bod výuky čipu, a sice poměrem letu a kutálení míče.

Držení: Vrátime se opět k overlapu, jako u druhého setkání. Necháme však žáka uchopit hůl na spodním konci gripu. Prsty pravé dlaně se nesmí dotýkat šaftu. Tlak není tak dominantně v levých prstech, přesto je stejně kompaktní jako u držení u plných ran.

Postoj: Šířka ramen je vně chodidel, to znamená podstatně užší rozkročení než u plné rány. Zároveň je postoj mírně otevřený. Dbáme na větší předklonění v kyčlích než v kolenou. Váha je ze ze dvou třetin v levé noze. Ramena jsou nasměrovaná k cíli a paže jsou uvolněné.

Založení: Vzdálenost postoje k míči je bezmála stejná jako u předešlého patu. I když je čepel hole víc na špičce [toe], nižším držením je faktická vzdálenost skoro stejná jak u patu. Umístění míče je pod těžištěm, to znamená mírně vlevo a při forward pressu zůstává spodní hlava hole kolmo k cíli.

Pohyb: Odvíjíme od patu, a proto se výkladem koncentrujeme na rozdíly. V první řadě je to strmější náprah a pak je kontakt s míčem doprovázen dotykem trávy. Protážení je doprovázeno rotací ramen a mírným odlehčením pravé paty. Je to pro žáka první úder z trávy, kdy se míč zvedne do vzduchu, byť jen krátce a nízko. A právě proto mu přesně popíšeme specifikaci kontaktu čepele s míčem. Nejdřív míč, pak tráva. U tempa žákovi dáme jako při patu za vzor rovnoměrné kyvadlo.

Úkol: Pozice zápěstí při úderu je identická jako při založení.

Nejčastější chyby: U držení podmíněno forward pressem[stlačení zápěstí vpřed]se spodní hrana hole otevře-rozdíl mezi otočením a sklopením. U postoje hledání vztahu mezi rovinou ramen a chodidel,často také zavřený postoj kdy levé koleno je v cestě a nutí paže se odchýlit od ideální roviny švihů. Při založení je míč příliš vpředu a chybná interpretace otevřeného postoje-úhrokový postoj.Při pohybu je chybou číslo jedna podebrání[löffeln]. Tato chyba je čistě intuitivní,kdy žákův fokus je příliš upnut na to,dostat míč do vzduchu.Toto je první vážná chyba,kterou musí g.učitel odstranit.Například nastaví délku hole tyčkou,sevřenou držení na gripu,provlékou pod levé podpaždí. Žák musí provést minimálně stejně dlouhé protažení jako náprah. Tyčka ho v případě podebrání uhodí do zad,přesněji do dorsálního zádového svalu. Toto cvičení s tyčkou bez míče je velice účinnou zbraní proti této chybě. Velice často je tato chyba doprovázena přenesením váhy na pravou nohu. G.učitel má k dispozici klín,který je při postoji žakovi dán pod pravé chodidlo. Cvičení s klínem má ještě jeden velký význam: Tím ,že klín drží váhu v levé noze,umožňuje vyžadovaný strmější úhel přiblížení hlavy hole při úderu.

Žák zahraje 15-20míčů a poté je třetí setkání ukončeno..

4. setkání

Cíl: Vysoká přihrávka a bunker. Pro žáka máme připravenou SW[sand wedge]. S kyblíkem míčů se odeberem na pitching green a vybereme stanoviště 2-3metry od bunkeru,který má čelní hranu 4metry od jamky.Sám bunker je 6metru široký. Rozcvičkou se více věnujeme zápěstí a přenášení váhy. Pomalé kroužení dlaní,loktů stupňujeme točením holí v dlani napřážené paže až po tlesknutí levé dlaně pravou doprovázenou pravým kolenem.Již při pohledu na pískovou jámu[kdo ji sem

dal?] je žákovi jasné, že ho čeká velice napínavé setkání.

Vysvětlení: V této situaci není možno použít čip, jelikož jamka je příliš blízko za čelem bunkeru. Jedinou možností jak včas zastavit míč je čirá výška rány. K tomuto úderu použijeme hůl, která je v konvenčním setu vybavená nejplošším úhlem. Je to SW-56°. G.učitel zahraje 3 míče k jamce. Při demonstraci nechá vyniknou pomalý let míče vysokým obloukem s měkkým dopadem.

Držení: Neutrální na konci hole, stejně jako na konci druhého setkání se 7-ičkou železem. Vzhledem k mohutnému úhlu SW a mírně oblé spodní hrany čepele, zkontrolujeme zaměření hlavy hole.

Postoj: O šířku chodidla širší než u čipu. Nepatrně vzpřímenější, váha spíše rovnoměrně rozložená a nadále mírně otevřený postoj chodidel. Při míření nejdůležitější spodní hrana hole a přímka ramen.

Založení: Hlava hole spočívá plně na spodní ploše a je naproti nosu, to znamená, že míč je nepatrně vpředu. Vlivem mírně otevřeného postoje je opticky vůči tělu otevřená, však kolmice hlavy hole a přímka ramen jsou rovnoběžné.

Technika: Náprah viditelně delší než u čipu-výška deštníku[paže 9, hůl 12 na ciferníku]. Z tohoto důvodu subjektivně těžší koordinace: hlava hole není v náprahu v zorném poli. Rovina švihu plošší než u čipu-těžší trefit míč. Protazení minimálně stejně tak vysoko na levou stranu. Při úderu[hitting area] naprosto volná zápěstí. Tělo se při prošvihnutí pohybuje identicky jak u plného švihu, však co se týče rytmu je náš vzor jako doposud kyvadlo. Oba důležité faktory kyvadla u vysoké přihrávky a švihu u plné rány, totiž rotaci a přenešení váhy vyžaduje g.učitel s výjimkou hendikepovaných hráčů od všech. I přes opuštění pevných zápěstí nedovoli podbírat. Indikátorem přenešení váhy je zvednutí podrážky pravé boty. Žákovi musí být zřejmý vztah: volné zápěstí v momentu úderu-výška rány.

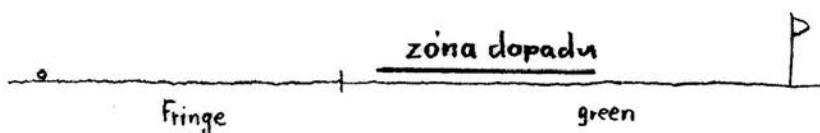
Nejčastější chyby: Zavřená hlava hole, míč moc vpředu, podbírání. Topping, surovění s pravou rukou-tempo. Jelikož je pohyb u vysoké přihrávky stejně komplexní jako u plné rány[jenom kratší a pomalejší], doporučíme tento úder intenzivně cvičit.

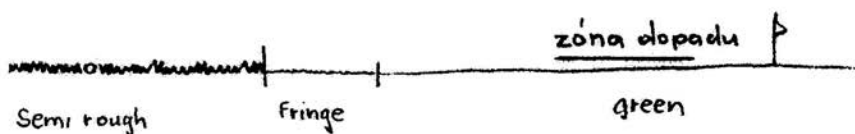
Necháme žáka zahrát 10-15 míčů a pak přijde pro žáka něco moc důležitého. Právě v této chvíli se žák seznámil s třemi druhy krátké hry a g. učitel má povinnost mu tyto veledůležité údery dát do vztahu mezi sebou. G. učitel se s žákem odebere na okraj jamkoviště, mezi stanovištěm a jamkou.

Definice tří bodů

1. bod-míč. Jak leží, kudy a jak se dá zahrát.
2. bod-dopad. Jak daleko a vysoko musí míč letět a kde musí dopadnout.
3. bod-jamka. Kolik smí míč běžet vzhledem ke sklonu jamkoviště.

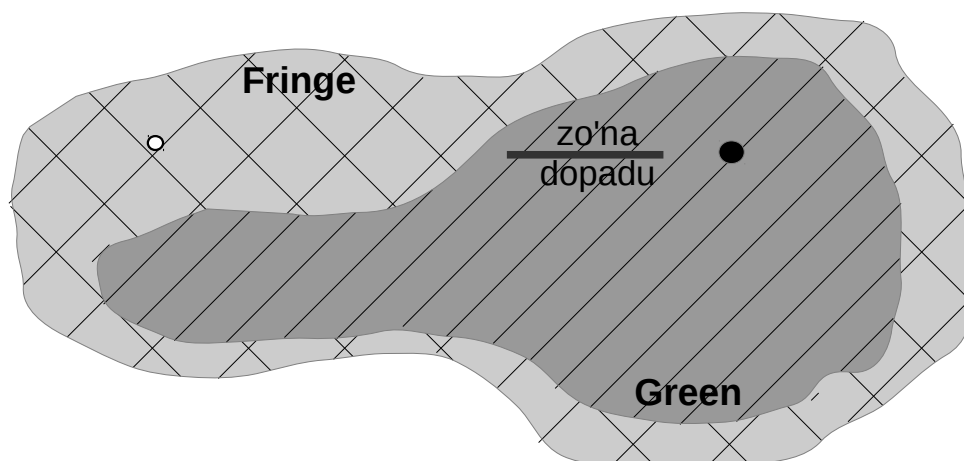
Míč leží výhodně, možnost dlouhého doběhu na rovné ploše 9 železo.

Míč v hustém semiroughu
Potřeba rychlosti hlavy hole
GW.

I když leží míč výhodně, pro sklon potřeba vysoké rány
SW.

Míč leží čistě, ale možnost doběhu na jamkovišti je limitovaná malou vzdáleností od kraje jamkoviště k jamce
LW.

Žákovi dáme dlouhodobý úkol. Před každou ránou definovat místo kam musí míč dopadnout, nebo jak daleko musí míč letět a jak daleko může rolovat. Vztah mezi dosavadními disciplínami [pat,čip,vysoká přihrávka] definujeme: Můžeš-li patovat-patuj, můžeš-li čipovat-čipuj, nemůžeš-li čipovat-nečipuj [vysoká přihrávka].

Bunkr

Pár míčů zůstalo v bunkru. Sesbíráme zbytek z jamkoviště a postavíme žáka před sebe na okraj bunkru. Nejdřív vysvětlí g.učitel rozdíl mezi překážkou a herní plochou[hřiště bez překážek=herní plocha]. Hra z překážek pouze bez založení, kdy bunkr je rozměrem jen plocha.

Ukázka: Míče leží na čerstvě uhrabaném písku,10-12metrů od jamky. G.učitel předvede tři středně vysoké rány s co nejkratším doběhem.Po třech odehraných míčích poodstoupí g.učitel od místa úderů a počne s výkladem.

Držení: Je neutrální,ale čepel hole je v rukách mírně otevřená. K tomu za chvíli více.

Postoj: Široký jako u plné rány,jen trochu víc do kolen. Paže volně k zemi a chodidla postranímy pohyby zarytá do písku. Postoj je zároveň identický se založením [address].

Míření: Ramena jsou rovnoběžná s chodidly, která jsou mírně otevřená. A zde se vrátíme k otevřené hlavě hole. Míč by byl se squer čepelí moc vlevo,proto je úder z bunkru u jamkoviště [greenbunker] jeden z úderů,kde je směr dán pouze kolmou spodní hranou hlavy hole. Toto má dvě odůvodnění. Je to výška rány,závislá hlavně jak blízko k čelu bunkru leží míč a posléze spin míče[jelikož to je jediná rána,kde míč není přímo na čepeli],který zmírňuje doběh.

Poloha míče vůči postoji: Jelikož je stopa úderu relativně dlouhá a vniknutí do písku se odehrává před místem ležícího míče,je míč hraný více od levého chodidla a sice přesně o rozdíl mezi místem vniknutí hlavy hole do písku a polohou míče. Dobrá představa je si stopu představit jako vejce a pozici míče jako žloudek. Proto je účinná představa mít nos proti místu prvního kontaktu hlavy hole s pískem.

Příprava: Uhrabeme písek a obrácenou hranou hrábí shrabneme 5-6metrů dlouhý pruh příčně k jamce. V odstupu 10-12cm položíme míče rovnou řadou vedle sebe. Na takto preparovaném stanovišti budou moci g.učitel s žákem relativně jednoduše jednotlivé údery analyzovat tím,že na hladce shrábnutém písku jsou jasně vidět odstupy mezi pozicí míče a místem zaboření hlavy hole.

Výklad: Úder z písečné překážky představíme žákovi jako explozivní, nesoucí prvky vysoké přihrávky společně s prvky plného úderu. Nápřah je jako u vysoké přihrávky“deštníkový“[paže v 9 a hůl ve 12 na ciferníku], volným tempem, doprovázený rotací těla a aktivními zápěstími. Prošvihnutí nese však znaky plného švihů, kde opouštíme představu kyvu a dopřednou rotací tělem švihneme do písku. Při výkladu zdůrazníme žákovi dva hlavní body úderu z písečné překážky. Hlava hole musí vždy vzít před míčem určité množství písku a nikdy nenecháme hlavu hole zakousnout, to znamená vždy prošvihnout za každou cenu. Dobrý cvik je nechat žáka před hrou s míči švihnou do písku tak, aby se písek rozstříknu na jamkoviště.

Necháme žáka zahrát 15-20 míčů. S přibývajícím počtem ran je žákovi stále zřejmější vztah: písek-míč-prošvihnutí. Více míčů nenecháme žákovi zahrát, protože tento úder je pro zápěstí náročnější a může vyvolat až bolest.

Nejčastější chyby: Podbírání. Může být až nebezpečné z důvodu poměrně velkého odporu písku při úderu. Kontakt příliš brzo před míčem. Trefování špičkou hole z důvodů absence založení. Surovenění s představou přehnaně brzdícího písku.

5.setkání

Cíl: Úder z trávy, odpal. G. učitel má připravenou 7-ičku železo, hybrid 25° a tyčku. Necháme žáka dobře rozcvičit. Žádné kmity, pouze protahování zad, paží a prstů, cvičení s holí v rukách, kdy necháme točením žáka vždy dosáhnout virtuálního finišu. Přineseme kyblík míčů na travnatý úsek cvičné louky a na stanovišti položíme na trávu tyčku. Ta směřuje na jasný cíl-třeba na stometrovou

vlajku.

Vysvětlení: Tento úder prezentujeme jako "transportní úder", jakožto nejčastější úder mezi odpalištěm a jamkovištěm. Na úplném začátku používáme 7-ičku železo a zdůrazníme smysl tohoto úderu: míč držet ve hře. To znamená, že primární nárok na úder je směr. Co se týče délky, která je závislá na tělesných dispozicích žáků, stáří a zdraví prezentujeme úder pro muže nad 80metrů a u žen nad 50metrů.

Ukázka: G.učitel odehraje 3 míče volným, však kompletním švihem směrem na vlajku. Dráha úderů by měla být spíše vyšší a míče by měli dopadat za 100metrovou hranici. G.učitel zůstane ve finiši 2-3sekundy, aby pozorujícímu žákovi zdůraznil konečnou pozici prošvihnutí a vyváženost pohybu. Údery by měly být doprovázeny mělkou stopou s tenkým řízkem [divot]. G.učitel údery neforsíruje a dbá na uvolněný celkový dojem.

Technika: G.učitel žákovi musí vysvětlit pramen energie vedoucí k žádanému cíli. Velké svaly pohybují malými svaly. K velkým svalům patří zádové svalstvo, břišní svalstvo a stehenní svalstvo. K malým svalům patří svaly paží a prstů. Představa zad jako motoru, břicha jako kompresoru a stehy jako teleskopů. Náprah definujeme pozicí zad otočených k cíli [v ideální případě], prošvihnutí břichem k cíli. Svaly paží potřebujeme jen při náprahu k zvednutí hole. Při prošvihnutí jsou svaly paží sice ve svalové pohotovosti, ale ne propnuté nebo křečovitě. Golfista je spíše gymnasta než vzpěrač. Tempo je v poměru 2:1 náprah a protažení. Je dobré si vymyslet nějaké slovní spojení odpovídající představě tempa švihu. Takeaway-Her, Top-for, Start-der, Hitt-Pils..

Chyby: Nejčastější chybou skoro všech začátečníků je topping. Žák se před úderem napřímí, buď v kyčlích nebo v kolenou nebo v momentu úderu "zmrzne" a dojde ke kontrakci paží. Často je při náprahu moc hektický a následné prošvihnutí neustojí.

Odpal: Smyslem odpalu je dostat obstojně míč do hry. Použijeme k tomu hybrid s příjemným sklonem 25°. Hybrid je v naší době užitečná hůl a jeho výtěžné tažení již dosádl profesionální tábor. Důvod je na snadě. Hůl, která svým vznikem umožnila hru i z těžších pozic [vyšší tráva, holiny, bunkr] anižby hráč musel pykat ztrátou vzdálenosti [rescue], dostala záhy význam i z ferveje a odpaliště. Rozvinula se stejná škála specifikací jako u dřev a dnes úspěšně vytlačují dlouhá železa z výzbrojí všech hráčů. Hůl, ve které se snoubí hratelnost železa a délka dřeva. V rámci základního kursu velice rád prezentuji hybrid jako ultimativní hůl k transportu míče od odpaliště k jamkovišti. Je zároveň smysluplným pojátkem železo-dřevo.

Situace: G.učitel je s žákem na stanovišti rohožek. Jako cíl pro odpal slouží výteč na cvičné louce. Třeba mezi dvě vlajky, které jsou příčně od sebe 40-50 metrů vzdáleny. Ty suplují šířku pole, kam by měl být míč umístěn. G.učitel odehraje 3 míče do požadované výteče, ztelně za 100 metrovou hranici. Celý dojem je identický s předešlým úderem z trávy. Díky sklonu hole jsou rány spíše vyšší s kratším doběhem.

Technika: Rozdíly jsou v postoji, který je nepravě širší, váha víc v přední polovině chodidel. Míč je logicky dál od postoje, zjištěno stejným postupem pre-shot routine, je hrán mezi prostředkem a levou špičkou boty a konec hole je namířen mezi pupek a levou kapsu u kalhot. Malým rozdílem délky hole oproti železu, je rovina švihu [swing plane] plošší a celkový oblouk švihu delší. Žák cvičí odpal s hybridem z nejnižšího týčka. U odpalu zdůrazní g.učitel plynulé, neuspěchané tempo, kde unápřahu začíná hlava hole a prošvihnutí je zcela v režii dopředné rotace těla, kde je hůl víceméně hozena přes míč dopředu. G.učitel opět u všech tělesně zdravých žáků vyžaduje jím dosáhnutý finiš, definovaný přenosem váhy a rotací těla.

Necháme žákovi odpálit 15-20 míčů a setkání ukončíme. Před rozloučením naplánujeme pro

poslední setkání 1,5-2hodiny.

6. setkání

Cíl: Hra na hřišti. Korunovace doposavadního snažení g.učitele a zároveň nejzábavnější a nejpříjemnější cesta k co možná nejafektovanějšímu probuzení hráče v žákovi. Během společných setkání seznámil žáka s nejdůležitějšími druhy úderů, které v posledním setkání základního kursu nabydou praktického rozměru a žák je bude moci po sobě upotřebovávat až dohromady na sebe navázané dostanou podobu hry, jak po sobě jdoucí akordy vztváří melodii. Možná, že někomu připadá tato cesta příliš krátká a stručná, ale je to závod s časem. Oficiálně se na konci základního kursu může žák rozloučit a jít domů. Pro klub to znamená ztrátu poloviny hodnoty kursu [50% sponsoruje g.klub, 50% platí žák] a ztrátu potenciálního člena. Pro g.učitele to znamená ztrátu žáka. Proto je 6-é setkání tak důležité. Pokud se žák rozhodne jít dál směrem k zelené kartě tak g.učitel vyhrál. Ta nesmí při průměrně třech setkáních týdně trvat déle než kalendářní měsíc. Aktivní hráči mi dají za pravdu, protože golf se učí situacemi, a proto záleží na hráči samotnému, jestli se chce zdokonalovávat. Jednou věcí si může být jistý, g.učitele nemusí hledat. Dobrý klubový učitel umí vázat zájemce na klub také díky své osobě, protože když se bude dobře dařit g.klubu, může i on prosperovat.

Začneme rozcvičením. Prsty, paže, nohy, kolena, trup. Pár dřepů, co nejpomaleji provedených s holí v předpažených rukách, úklony s zkříženými nohama a pomalé točení trupem. G.učitel vezme kyblík míčů a s žákem absolvuje rozehrávací kolečko. Všechny prováděné údery jsou s rozmyslem a koncentrací. G.učitel mluví pomalu, pohybuje se pomalu a vůbec nastolí atmosféru bez hektiky a shonu. Nejdříve 10 míčů vysokou přihrávkou, 10 míčů 7-ičkou železem z trávy, 5 míčů hybridem z malého týčka a 5 minut na jamkovišti. Tím se žák rozehraje. G.učitel má již připravené autíčko s výzbrojí. Nasedat a hurá do zeleně.

Jako premierovou jamku doporučuji krátkou par 4, free way, bez výrazného sklonu a hlavně opuštěnou. Žák by neměl pociťovat tlak. Při hře g.učitel chválí dobře trefené míče a z špatných ran se snaží vyzvednout to nejlepší [topanec, ale dobrý směr]. Hned na začátku mu vysvětlí hcp. [máš všude 3 rány náskok]. U krátké hry musí g.učitel přitvrdit. Golf začíná od 100 metrů, a proto u všech ran pod touto hranicí dbá g.učitel na správnou volbu hole a správně zvolenou techniku. Není na škodu věci, když nerozhodnému žákovi předvede čip s nahlas mluvenou analýzou a postupem. Po této jamce by měla následovat par 3 a posléze par 5. Po posledním patu g.učitel poděkuje za hru a rozjedou se s žákem ke klubovně. Po zdvořilostních otázkách přijde ta nejočekávanější, jestli má žák zájem se vydat cestou deseti tisíců lidí, kteří na jednu stranu vedou spořádaný život a na druhou

stranu nevynechají jenou volnou chvílí,aby se vydali na nerovný boj s malým míčkem,dlouhými holemi,s přírodou,s počasím a sám se sebou...

Zelená karta

Zelená karta se skládá ze dvou částí. Na základě reflexe s hry na hřišti sestaví g.učitel s žákem časový plán výuky a stěžejní část zelené karty jsou pravidla a etiketa. Z pohledu časové náročnosti by časový plán neměl přesahovat 5 setkání.

G.učitel stanoví s žákem krátkodobé a dlouhodobé cíle. Viděl-li na hřišti žáka nejistého z bunkru,bude krátkodobý cíl zlepšení hry z písku a dlouhodobý bude zpřesnit dlouhé rány,aby se mu žák při ráně na jamkoviště vyhnul. Bude-li mít na dlouhých drahách před jamkovištěm již 10 ran,pak krátkodobý cíl bude hra s dřevem,dlouhodobý bude zvyšování kontinuity čistě trefených míčů. Budou-li jeho rány nízké a krátké ač s velkou energií,bude krátkodobý cíl změnit strategii volby holí,dlouhodobý pak zlepšit celkovou práci zápěstí. První setkání je vždy na cvičném jamkovišti pro vysoké přihrávky[pitching green]. Nevím,jestli jsem s tímto postupem osamocen,ale moje metoda[i zkušenost]je začít pomalým tempem,na krátkou vzdálenost,krátkou holí a žádným svihem,nýbrž kyvadlovým rytmusem. Přesto je tento úder z trávy,míč letí,let tvoří nějakou křivku,máme exaktní cíl.

Výhoda vysoké přihrávky[pitch-SW]z hlediska analýzy chyb: Pre-shot routine principiálně identický jak u dlouhé rány. Komplexita bez mála stejná jak u dlouhé rány

Díky pomalému tempu lepší a přesnější izolace chybného pohybu. Přesné celkové hodnocení-kolik je míčů na jamkovišti. Lepší schopnost manévrování,pomalou-rychle,ploše-strmě,zevnitř zvenku,dlouze-krátce. Přesnější indikace momentu úderu,vysoko-nízko.Z pohledu žáka pak: Úder nenutí k surovění,lepší fokus na míč,pohybové sekvence lze chronologicky řadit.[příčina-příznak reakce].

Toto je pro mě výchozí bod při nápravě drtivé většině situačních a motorických chyb. Z tohoto bodu se odvíjí další postup vedoucí posléze k autentické chybě[moje fervejové dřevo hrukuje]. G.učitel by se měl vyjadřovat přesně a střídavě. Přehrše informací nadělá víc škody než užitku. Pokud to nápravě prospěje,vždy použije kontakt[vede rukou hůl do náprahu]. Ze zkušenosti vím,že ultimativní strašák[hlavně pro ženy všech ročníků]je úder z pískové překážky. Zde osvědčí g.učitel svojí psychologickou dovednost.Chyba v bunkru byla chybou před bunkrem. Umění sugesce-míč leží na trávě,záměrně zvolňujeme tempo při mělčí stopě.Tomuto úderu věnuje g.učitel velkou pozornost.Úder,při kterém někdy zůstane rozum stát[i mě]je pat.Zde je třeba akribické práce se špagátem a kvantem odehraných míčů. Zde je také nejvíc rušivých elementů,vesměs

subjektivních[trávník je níž posekaný než obvykle,tenhle patr mi neseď,tuhle situaci sem ještě nezažil].

Pravidla a etiketa

Tato hutná část zelené karty [120minut], probíhá vždy na hřišti. Nemám valné mínění o výkladu pravidel v klubovně a o lidech,kteří při výkladu pravidel sedí také ne. Pravidlo o vodní překážce se naučíš až když tvůj míč plumpsne do vody. Něco na tom je pravdy. Tato část je přístupná pro všechny:žáky těsně před zelenou kartu,aktivní hráče,zájemce. Datum konání dostane každý člen formou sms a žáci mají tuto část povinnou. Koná se podle náporu žáků zhruba 1x v měsíci. Pro tuto příležitost mám vybranou rozkošnou jamku. Strategická par 5, vlevo vpravo out of bounce, tři příkopy, lesík, biotop a vůbec všechno co si pořádně vykutálený architekt může vymyslet. Všichni zúčastnění se shromáždí před klubovnou v daný čas a po krátkém pochodu jsme u odpaliště č.16. Po oficiálním přivítání začnu s výkladem.

Akce: Pravidla a etiketa

Podání: Názorné, diskusní

Forma: skupinová

Délka: 120 minut

Místo: G.C. Kronach

Žáci a žákyně stojící krátce před zelenou kartou si před tímto setkáním musí obstarat pravidla kompakt. Hlavně proto,že oficiální překlad je velice těžce stravitelné dílko a učit se z něho nedá.Y.That [mladý švýcar] seřadil ve svém kapsovém vydání pravidla podle herních situacích a doplnil je obrázky. Je to výborný průvodce pravidel a etiketou,kde jsou nejdůležitější pravidla podána srozumitelně a nebudí dojmem tresního zákoníka. G.učitel se pohybuje pěšky s kompletní sadou holí v prostorném bagu na vozíku. Má dost míčů s sebou[určitou část z nich bude vidět naposled],vypichovátko[žádný plast],tužku[psaní schopnou],skorkartu[nepopsanou]a týčka. Samozřejmě vysvětlí kompletní etiketu od ohleduplnosti po údržby hřiště. Z pravidel vše k

odpališti,provizorní míč,zapisovatel,rada atd.,vše k jamkovišti,míč trefil míč,vlajku,pořadí a dále:hledání míče,identifikace,míč v pohybu při založení,závady,volné přírodní předměty,náhodná voda,nehratelný míč,podélná a příčná voní překážka-postup,půda v opravě a diskvalifikace. Jelikož není možno vysvětlit všechna pravidla je důležité,aby účastníci porozuměli a vždy měli na paměti: Hraj míč jak leží.Hraj hřiště jaké je. Když jedno nebo druhé nebo obé není možno,rozhodni dle spravedlnosti. Při výkladu pravidel je důležitá co nejrealistější herní situace. Mnou odehrané míče musí najít vodu,vysokou trávu,písek,prostě ty situace,ktelé jsou spojeny s nějakým pravidlem. Jen na okraj: Úmyslně trefit příkop je spojeno ze stejně kvalitním úderem,jako trefit za příkop. Během celého setkání vyzdvihuje g.učitel význam etikety. Ta stojí svým významem nad všemi regulářiemy týkají se hry.Všechny body etikety g.učitel vysvětlí a demonstruje. Skoro vždy musí naše skupinka někohu pustit[přednost],nikdy nejsme na hřišti sami[ohleduplnost],při úderech létají řízky a finální úder na jamkoviště zanechá jamku[údržba]. K demonstraci na jamkovišti jsou tři míče ve hře[přednost]. Po opuštění jamkoviště dráhy č.16 se urychleně odebereme k odpališti jamky č.17 a následuje diskuzní pauza a čas na zodpovězení případných otázek. Během toho dám zúčastněným úkol. Musí spočítat můj výsledek na jamce č.16. Zřídka dokážou žáci mojí [kostrbatou]hru dosledovat a s výsledkem 11úderů jsem i z pohledu začátečníka srovnávajícího se s hdc 54 mimo dosah stableford bodů.Způsob sledování počtu úderů svých[hráč]a spoluhráče[zapisovatel] je nelepší s pomocí šnúry korálků-vřelé moje doporučení pro všechny začátečníky hrající první soutěžní kola. Hráč po dohrání jamky se otočí ke svému zapisovateli a nahlas mu oznámí svůj výsledek. Buď s ním zapisovatel souhlasí,nebo ne. Abychom se vyhli protahujícímu reglementu soutěžního výboru,musí toto ještě před odpalem následující jamky být vysvětleno. Ke skorkartě se chováme jako k oficiálnímu dokumentu,ktelý nese stejné atributy:podpis hráče a podpis zapisovatele. Zapisovatel nemá jen roli pozorovací a kontrolní,ale i stvrzující. Z pochopitelných důvodů má nováček prvně hrající soutěžní kolo plné ruce práce a jediný postup proti fluktující koncentraci vede přes defenzivní pojetí myšlení při hře a korálkovou šnúru. G.učitel osloví kuřáky a striktně jim nakáže si v sekretariátu vyzvednout přenosný,hermeticky uzavíratelný popelníček [zadarmo]. I když sám kuřák,jsem pobouřen při pohledu na špačky ležící dokonce i na odpališti[2metry od odpadkového koše]. Toto chování není akceptovatelné a navíc vrhá neopodstatnělý stín na ostatní kuřáky. V dobách drancování přírodních ressource je ochrana životního prostředí prioritou našeho způsobu života. Častým nešvarem je švindlování. Byl jsem vychován v duchu: kdo švindluje,balamutí jen sebe. Bohužel má zkušenost tento výrok záhy mé učitelské dráhy obrátila vniveč. Byl jsem kolikrát svědkem vyhlášení výsledků,kdy švindlující se posléze chlubil cenou a uznáním. Příčinu nechám vysvětlit antropology a psychology. Jediným způsobem jak proti švindlování je trest a zase trest. Začátkem je zapisovatelem nepodepsaná

karta,koncem je pro společenské znemožnění a přestěhování do Hamburгу. Po ukončení hry si hráči neprodleně sednou společně ke stolu,zkontrolují výsledky,podepíší karty a neprodleně je odevzdají soutěžnímu výboru. Před vchodem do klubovny si očistí obuv a převléknou si v šatně suché svršky.Po ukončení demonstrace na hřišti zdůrazní g.učitel svojí roli v otázkách pravidel a etikety. Je to on,k němuž se budou nováčci obracet s otázkami,které jsou lidmi a obrovskou plochou g.hřiště naprogramovány.

Praktická zkouška

Velice zajímavé téma,které svým pojetím je od klubu ke klubu,ba od g.učitele ke g.uчителu různé. Od roku 2006 jsou na území Německa,Švýcarska a Rakouska prováděné zkoušky,které jsou svým obsahem a nároky standartizované. V zásadě se i já řídím smyslem DGV-Platzreife,však s malými obměnami.Co je vůbec cílem tohoto podniku?

- Zlegalizovat a potvrdit schopnosti hráče.
- Hráč se musí vrátit [ve stejný den] z hřiště bez fyzické újmy a také on nezpůsobí nikomu jinému, zúčastněného herního provozu fyzickou újmu.
- Hráč musí opustit hřiště v lepším stavu,než jej shledal [hřiště].
- Hráč si je každým pohybem na hřišti vědom g.etikety, kterou bez výzvy následuje.
- Svůj herní projev definuje pouze tempem, kteréžto je svým rozměrem identické ke standartizovanému tempu soutěžních kol na hendikep [vorgabewirksam].

Pod významem těchto bodů rozumím skutečné naplnění smyslu zelené karty,nic víc,nic míň. Malý příklad: Nedávno k večeru se na cvičné louce objevil mě neznámý hráč. Jelikož jsem měl výuku,neměli jsme příležitost se osobně pozdravit. Po skončení mé výuky mě onen hráč vyhledal,představil se,a zeptal se jestli mu poskytnu 30minut výuky. Samozřejmě jsem přitakal[ačkoliv se začalo smrákat] a hned jsem se zaběhlým procesem vrhnul do získání všeobecného přehledu. V zápětí mi onen hráč[Olaf-jméno je změněno],vpadnul do řeči tím,že zítra dělá zelenou kartu v sousedním klubu a potřebuje vypilovat odpal čerstvě koupeným driverem. Samozřejmě mě udivilo jeho přání a hned jsem se zeptal na podmínky splnění zelené karty ve vztahu tohoto přání. Olaf mi sdělil,že místní g.učitel bude z 9 jamek hodnotit 6 nejlepších,kteréžto svým počtem ran nebudou přesahovat v průměru doppelpar.Ihned jsem mu nakázal driver shovat do bagu a vzít si 7-ičku železo. Předvedl mi celkem kontinuální údery kolem 100 metrů. Bylo mi hned jasné,že onen Olaf nechce primárně výuku,ale morální podporu před zkouškou. Vzal jsem kyblík míčů a šli jsme na travnatý úsek cvičné louky.I zde mi Olaf předvedl seriozní údery. Míče se již

stráceli v pokročilém západu slunce. K závěru jsem mu řekl, že pokud bude g.učitel trvat na zmíněných podmínkách k úspěšnému splnění zkoušky, pak musí nechat driver doma. Ale jenom z toho důvodu, že vůči požadovanému počtu úderů, je použití driveru irelevantní. Den nato jsem obdržel zprávu o úspěšném průběhu zkoušky, zároveň s otázkou možného termínu výuky. Dodnes jsme se již dvakrát sešli při výuce.

Tímto příběhem chci pouze podotknout, že významový rozměr zkoušky zelené karty je jiný než zkoušky z anatomie. Řídím se následujícími stavy, ve kterých se žáci právě nacházejí:

1. fáze: nevědomě nekompetentní-žák dělá vše špatně, protože nic neví.
2. fáze: vědomě nekompetentní-žák dělá vše špatně, ale už má s pomocí g.učitele informace, které tyto chyby identifikují a staví do pohybové posloupnosti.
3. fáze: vědomě kompetentní-žák s pomocí g.učitele napravuje chyby cíleným cvičením, proti kterým ustálenými postupy bojuje, proniká do materie pohybu.
4. fáze: nevědomě kompetentní-žák úspěšně odstraní chybu a po procesu upevňování mizí z žákovo podvědomí. Žákův projev je definován jen optimálním zužitkováním jeho fyzických dispozicí.

Při praktické části se vůbec nebráním možností hrát ve třech nebo ve čtyřech a pokud tuto možnost dostanu, využiju ji. Dbám v první řadě na etiketu: Přišel žák včas, kde stojí při odpalu jiného hráče, dbá na pořadí, pomáhá hledat míče spoluhráčů, jde přímou cestou ke svému míči, nedělá víc než jeden zkušební švih, nejezdí s vozíkem mezi bunkr a jamkoviště a před patováním jej nechá stát mezi jamkovištěm a odpalištěm další dráhy, umí dohledat a zpravit jamku po míči, umí obsloužit fangli, orientuje se ve skorkartě a při uplatnění jakéhokoliv pravidla zná postup [zapisovatel, označení bodu, dropovat]. A jestli k tomu umí počítat do deseti, tak se právě g.klub rozrostl o dalšího člena. Pokud vidím korektní volbu hole, správnou techniku a četnost ran nenarušuje tok hry, je mi počet ran lhostejný. Samozřejmě, že jedno bez druhého úplně nejde, ale pokud hráč vyhraje míč z bunkru až napotřetí, přičtu to spíš hráčově vzrušenosti. Jeden z atributů zkoušky je propadnutí, a ten jsem dodnes neuplatnil...

Tréninkový kurs

Kurs zaintegrovaný do zelené karty, obnášející 2 vyučovací hodiny. Hráči po samostatném poznání celého g.hřiště dostanou návod na trénink.

Cíl: Hráčům předvést jak, co a kde mají trénovat, spoustu hráčů prahne po zlepšení a je velice důležité tuto snahu podchytit.

Rozcvičení: Varovat před“studeným startem“. V popředí je pomalé protahování všech končetin, aktivace nejsilnějších svalů, dřepy, záklony, rovnováha. Paže mají funkci páky.

Penzum: Tréninkový blok trvá 60 minut a nemá obsahovat víc než 2 disciplíny. Jedna z krátké hry a jedna z dlouhé hry.

Tempo: Lepší méně míčů s plnou koncentrací než hodně bez plánu a rozmyslu. Kvalita než kvantita.

Ukázka 1

Vybereme stanoviště 2-3 metry před bunkrem a na cvičném jamkovišti [pitching green] necháme pouze jednu vlajku, a sice 11-12 metrů od čela bunkeru. Sám bunker je 6 metrů široký a jamkoviště je cca 30 cm výše než stanoviště. Hráči podám SW a zeptám se ho, co si myslí, že chci trénovat. Občas mě hráč překvapí a odpoví jinak než vysokou přihrávkou, a sice čip. Správně. Dle definice tří bodů se jedná o klasický čip. Někteří namítnou, že čipovat jsme se učili s železem č.9 a přes překážku jsme se SW hráli vysokou přihrávkou. Vezmu hráče na kraj jamkoviště a vyzvu ho, aby označil polovinu mezi míčem a vlajkou. Stojíme na ní zhruba 10 metrů od jamky. Připomenu hráči, že s devítkou byl dopad asi v půlce celkové vzdálenosti. U úderu s SW je míč vždy víc ve vzduchu než na zemi, jde o to jaký poměr to bude při použití techniky čipu. Vše zůstane stejné jako u čipu s devítkou, jenom SW uchopíme výše. Hráč pravděpodobně první míč pošle do písku, je potřeba prodloužit oblouk náprahu a protažení. Strach že míč dopadající hlouběji do jamkoviště bude moc dlouhý zmizí s prvním čistým kontaktem. Zdůrazním pořadí kontaktu, spodní hrana hole musí nejdřív trefit míč pod rovníkem a pak podklad. Míče plynulým tempem dopadají měkce a dopředný roll není tak výrazný jako u devítky. Jestli je poměr mezi letem a doběhem 70:30 nebo 60:40 už nechám určit žákovi. Následuje úder hybridem z trávy. Na stanovišti položíme tyčku nasměrovanou na konkrétní cíl. Technika zůstane stejná jako při odpalu z malého týčka. Co tímto sleduji? Chci aby žák při transportním úderu získal jinou perspektivu. Na odpališti musí hybrid udělat místo pro dřevo. Upevnit cvičení švihem dlouhou holí. Nároky jsou tempo, maximální možná rotace, rovnováha, finiš. Hráč odpálí 20 míčů

Ukázka 2

Kyblík míčů přineseme k bunkru. Rozcvičíme se, hlavně paže a zápěstí. Preparujeme si pás 6 metrů hladce shrábnutého písku. Na jamkovišti ponecháme tu nejzašší vlajku, 20 metrů od stanoviště. Cíl: Kontrola délky hry z písečné překážky. Hráč odehrává míče se square postojem a s kolmou leading edge k vlajce. Míč je více u levé nohy. Hráč má za úkol se stejným tempem jako v rámci základního

kursu zahrát míče k cíli 10 metrů vzdálenějšího se stejným švihem. Hráč má malou obavu, že míč nepřeletí čelo bunkru, ale ta s razantním prošvihnutím je neopodstatnělá. Samozřejmě lítají míče níže, ale se stejným švihem rolují dále a kontrolovaněji. Po 20 míčích shrabeme písek a přesuneme se na travnatý sektor cvičné louky. Podáme hráči driver a nejdříve mu vysvětlíme natýčkování. Použijeme ne plastové, dlouhé lignum týčko. Míč by měl z čelního pohledu přečínat horní polovinou hrtí hranu úderové plochy driveru. Čistě teoreticky jsou driver a patr jediné hole, které při úderu nemají kontakt se zemí. Určíme výteč coby naší fareway a začneme s výkladem. Držení stejné jako u hybridu-neutrální.

Postoj a založení: spíš široký, rovnovážný. Principem založení-postoj určíme vzdálenost chodidel od hlavy hole. Ta by měla spočívat na zemi celou spodní plochou, ne špičkou výše než patkou. Míč hrajeme od levé paty a konec hole směřuje k levému prsu.

Drážky na úderové ploše by měly být rovnoběžné se zemí. Nápřah: Driver je nejdelší hůl v bagu, a proto je rovina švihu ze všech holí nejplošší. U takeway vedeme hlavu hole po zemi do průsečíku levá pata-pravá špička, nejdříve v tomto bodě se začíná hlava hole zvedat. Dbáme, aby po celou dobu takeway tvořili ramena s pažemi trojúhelník. Ve výšce boků začínají zápěstí tvořit úhel mezi šaftem hole a levou paží. Rotací těla se hlava hole dostane jasně za laterální rovinu trupu při založení. Váha těla je teď více v pravém chodidle.

Start: Pociťově začínají boky, mající za úkol přenesenou váhu do prava rotací přemístit přes bod založení až do levého chodidla. Ramena sledují tento pohyb boků také rotací, která však je k rovině rotace boků kolmá. Pravé rameno hraje často osudovou roli při startu. Dostane-li se při startu před přímkou protínající špičky bot, vytvoří se nevyhnutelně smyčka, která kulminuje před míčem a hlava hole prochází přes míč out to in. Pravé rameno se musí do úderové zóny dostat křivkou jdoucí pod bradu, kdy levé rameno se od brady viděno pohybuje zrcadlově naopak, směrem nahoru a dozadu, podmíněno rotací se středem mezi rameny.

Impact: Hlava hole se rotací těla přibližuje zavírající tendencí a správným startem zevnitř. Váha těla je v impaktu již větší částí vlevo a boky jsou znatelně vytočené k cíli. Páteř je z předního pohledu směrem nahoru vykloněná doleva a hlava je nehybná. Paže jsou centrifugální silou nataženy a podmínkou úspěšného release jsou lokty co možná u sebe.

Finish: Na zpracování veliké rychlosti hlavy hole jsou zapojeny všechny dobrždovací mechanismy těla. Levá noha je natažená a tvoří nárazník přenešené váhy, boky jsou zcela vytočené k cíli, pravé chodidlo stojí lehce na špičce a vymezuje ukončení rotace. Do výše boků patří paže svojí svalovou připraveností do úderové fáze, nad výškou boků se začínají ve všech kloubech uvolňovat. Hůl je vedena s lokty u sebe za krk a "švihový padák" se rozvine naplno v zádočných svalech, které švih dobrzdí.

Chyby: Úkrokový postoj, strmý náprah, levý loket supljuje rotaci hole, vzpřímený postoj při vrcholu náprahu, hektický start, váha zůstává v pravé noze, out to in-vpadnutí pravým ramenem vně oblouku hole-zničení extenze paží, zamrzlé tělo při finiši...

Žáka necháme odpálit 15 míčů a hodinu ukončíme.

Den g.učitele

Kolem 8 hodiny přichází g.učitel do klubovny, jde přímo do pro-shopu, jehož je provozovatelem a po krátkém pohledu do knihy úkolů se odebere do restaurace. Pozdraví se s provozovatelkou klubové restaurace a sednou si spolu ke stolu. Při kávě hovoří o dnešním After work-devítijamkovém turnaji, začínající v 17 hodin. Mercedes, sponsor celého podniku, počítá s vyhlášením vítězů kolem 20.30. Startovné je 10,-€, z toho jde 7,-€ pro gastronomii a 3,-€ pro klub. Je přihlášeno 27 hráčů, startující po sobě na jamce č.1 po 3 hráčích s odstupem 8 minut. Skorkarty jsou již vytištěné a startovné bude vybírat náš maršal. Dnes připadlo vyhodnocení turnaje na g.učitele, který se střídá s dvěma členy soutěžního výboru. Provozovatelka, jako vždy, trvá na rychlém vyhodnocení, aby připravená jídla byla na čas podávána.

Kolem půl deváté jde g.učitel do sekretariátu,kde mu nechala sekretářka kopii vyúčtování zelené karty pro hosta blízkého hotelu.Je to partnerský hotel,s kterým máme dojednáno aranžmá. Hotel se podílí na reklamě s nabídkou výuky až po dosažení zelené karty a g.klub doporučuje hotel pro přenocující hráče se slevou na green fee.Kopii založí g.učitel do pořadače,připraveného pro daňového poradce.

Kolem 9.00 jde g.učitel do haly greenkeeperů. Head greenkeeper už na něj po ranním rozhovoru se soutěžním výborem čeká s autíčkem,modrými kolíky,kladivem,modrým sprayem a rybářským kloboukem. Stroze odpoví na pozdrav a rázně se rozjede směrem první devítka. Po včerejším vydatném dešti se na hřišti vytvořily louže,a k tomu se ucpala jedna drenáž ve středu dráhy. Greenkeepři již začali s opravnými pracemi. Závada leží v roughu a pomalu tekoucí voda vytvořila na dráze velkou louži. G.učitel modrým sprayem ohraničil louži s dostatečným odstupem na suchý podklad a 7 bunkerů bylo označeno modrým kolíkem.Jinak je hřiště hratelné a netřeba dalších pravidel. Zhruba za hodinu a půl jsme zpět a head greenkeeper mi na rozloučenou předal krabičku s plastovými tyčky pro rohože. G.učitel se odebral na cvičnou louku, kde má v podstřešené části svůj technický kabinet. Zde má svoji výzbroj a výstroj,hole na půjčení,vyučovací pomůcky,fitting car a místo první pomoci. G.učitel se zde přezuje do suchých g.bot se spajky.

V 11.00 přichází mladý pár k 3.setkání základního kursu a celí dichtiví přebírají patry a jde se na cvičné jamkoviště. Mladou dámu třeba trochu povzbudit,a proto ji g.učitel pochválí dobrý úder.

Mezi 12 a13 hodinou přijíždí dodávková služba UPS. Řidič tmavé pleti nosí do pro-shopu krabice,rychle skanuje zásilkovou listinu,nechá g.učitele škrábnou nečitelný klikyhák do matného okénka skaneru a s pozdravem čile naskakuje do dodávky. Dnes přišli vypichovátka f. Pitch fix,sada pullundrů s klubovým logem pro juniorské družstvo od Foot-Joy a objednaný driver od Mizuno. Obaly g.učitel roztřídí,kartony složí a vyhodí do příslušných kontejnerů za klubovnou. Zásilkové listy zařadí do pořadače příslušné zásilkové služby a odebere se zpět na cvičnou louku.

V13 hodin je na řadě starší pán,který se s g.učitelem často vidí,ale na vyučovací hodině je poprvé. Po pozdravu se žák sám rozpovídá. "Moje rány jdou všechny ostře doprava,že nestačím ani koukat,a k tomu jsou délkou nemastné,neslané" .Protože žák přijíždí z devítky,přeskočí g.učitel rozcvičku,podá žákovi sedmu,určí 100metrovou vlajku a pobídne ho k úderům. První topanec,druhý soket,třetí soket,utření čela a znovu soket. G.učitel poprosí o hůl a zachvilku mu jí podává zpět s přelepenou úderovou plochou indikačním papírkem. Nechá žáka zahrát 3 míče. Poté mu ukáže úderovou plochu. Jen dva modré otlaky,třetí chybí. Za to je na krčku jasná děrovaná stopa,malinko rozplizlá směrem k úderové ploše. G.učitel se podívá na bezradného žáka. Je jasné,že žák chybu falešně interpretuje. Ukáže mu přelepenou úderovou plochu a vysvětlí mu příznačný otlak na čepeli.

Žák není ani krátký a ani vybavený slicem, nemá míč na čepeli, prostě míč netrefí. Příčina je: při nápřahu se napřímí bez viditelné práce zápěstí-drží hůl moc v dlaních, jeho boky jsou celou dobu nehnuté, jen se posunou do prava-sway, při startu vpadne pravým ramenem dopředu aniž by váhou pravou nohu opustil a pravou paží zamete míč holí, tímto pohybem vykolejenou vně dráhy nápřahu. Rovnováha je narušena a žák stojí po finiši pravou nohou zhruba na původním místě míče. G.učitel podá žákovi PW a označí cíl 50metrovou vlajku. Užší postoj, při nápřahu mu zatlačí pravé rameno ve směru rotace dozadu a trochu ho celkově posune vlevo. Ve výši boků mu rázně levou rukou uchopí hůl a pravou pravé předloktí. Pomalu, ale důrazně mu ohne zápěstí do přijatelného úhlu. Oběvi se nutnost hůl uchopit víc do prstů. Pak mu před pravou špičku bot položí míč a vybídne ho k poloviční ráně. Podmínka: Míč před špičkou boty musí zůstat a při prošvihnutí bude mít gumové zápěstí. Ze sedmi míčů jdou 4 rovně, 2 topance a 1 tlust'och. Poté mu vrátíme sedmu a vedle míče mu natýčkujeme jiný míč. Ten je 5cm od hraného míče vně zamýšleného oblouku hole. Ten se statečně následujících 6 ran drží na týčku než ho hráč špičkou hole sejme. Žák je viditelně ulehčen a rád se chápe podávane PW. Upevňování probíhá z výchozího bodu polovičního tempa při zaměření rovnováha a gumová zápěstí. Po 5 míčích vybídne žáka k plnějšimu tempu a necháme mu zahrát ještě 10 míčů. Zeptáme se ho, zda všemu porozuměl a sjednáme za 5 dní vyučovací hodinu. Cílem je, aby si žák byl vědom rovnováhy, aby točil rameny a zapojil do švihů i zápěstí. Následuje rozloučení.

V14 hodin má přípravu na zelenou kartu starší žákyně. G.učitel názorně ukáže pomalé pohyby cviků, které má žákyně zopakovat. Posléze ji nechá zahrát 10 míčů krátkých přihrávek přes bunker, 10 delších čipů osmičkou železem, 5 odpalů hybridem a 5 minut patování. Autíčko je již připravené a g.učitel se s žákyní rozjedou k jamce č.12. Par 4, 248 metrů, typická free way bez překážek v poli a rovná jak vál. G.učitel nehraje, jen doprovází a povzbuzuje. Žákyně musí ukázat kompletní pre-shot routine, neusnout před ránou, neuspěchat nápřah a hrát tělem. Jamka je zahrána, a až na pár topinek a 4 patů bylo tempo plynulé, bez větších oklik. Jamka č.13, par 3, 159 metrů z červených, sklopená z leva do prava s krásnou jívou v pravo od jamkoviště. Uspokojivý odpal dohopsal 70 metrů před jamkoviště. Další úder má být plný hybrid. Patka dole. Postoj nad míčem je ošemetná věc-víc se ohnout v kyčlích, váhu víc do pat a malounko strměji na míč. Finální 3 paty, celkem sedm ran. Už teď vím, čím žákyni před oficiální kartou ještě zaměstnám. Přeskočíme na pětku, par 5, mohutný dogleg doprava, s širokou fervejí, ale majestátním bunkrem před jamkovištěm. Zde byla hra trochu kostrbatější a skončila vrcholnou etýdou v bunkru. Až třetím pokusem se míč uvolil opustit sypký element a vybalancoval místo na vrcholku čela bunkru. "Jesli teď založí, je v tý jámě znovu" , jsem si pomyslel, a podal jsem žákyni patr. Ta, bez cuknutí koutku poslala rezolutně

míč přímo proti fangli. 9 metrů jak podle pravítka kutálející míč vrazil do tyče a zůstal 10cm stát od jamky. Já jsem dohrabal bunkr, položil jsem hrábě mimo písek a utíkal jsem obsloužit fangli. Žákyně vítězoslavně pat zasunula a poděkovali jsme si za hru. Cestou ke klubovně jsem si vymínil jednu lehkou hodinku a pak hned pytel zavážeme. Žákyně souhlasila a sjednali jsme schůzku na středu v 13.00. Podali jsme si ruce a rozloučili jsme se. Já jsem si poznamenal: Pitch a top. Do 17 hodiny je chvilka času a tak g.učitel v pro-shopu oetiketuje nové zboží a shlédne maily.

V 17.00 má schůzku s asistentem mládeže. Jde o změnu časů a náplně mládežnických tréninků. O letních prázdninách měli v posloupnosti děti do 10 let, děti do 14 let a mládež do 18 let tréninky od 10.00, od 11.00 a od 12.00 do 13.30. Od začátku školního roku jsou časy od 15.00 pro děti do 10 let s asistentem a současně děti do 14 let s g.učitelem a od 16.00 do 17.30 mládež do 18 let s g.učitelem. Jedná se jen o čtvrtky, časy o sobotách zůstávají stejné. Náplň tréninků se na začátku prázdnin přesunula z technické ke sportovní. Většina dětských a mládežnických turnajů a hlavně okresní a zemské poháry jsou v druhé polovině prázdnin a na začátku školního roku jsou klubové přebory. Koncem října doznívá sezóna hrou a začátkem fyzické přípravy. Protokol se změněnými časy je odevzdán v sekretariátu, kde budou rodiče obesláni e-mailem.

V 18.00 se odebere g.učitel do dílny vyměnit grif na patr. K tomu si přeje zákazník patr zkrátit. A tak se nejdřív nový kramski ve svěráku změní z 34 na 33 inch a pak dostane červenočernou trojku super stroke. Triviální postup, kde je nejdůležitější, aby byl grif přesně nasazen. Za 10 minut dorazil g.učitel do pro-shopu, kde již má vzkaz k objednávkám. LW-0,5 inch delší s mid size multicoumpound a KBS-X Tour šaftem [doplňek sady, kterou sám vyfityoval], dva windbreakery a pár bot. E-maily jsou napsány a g.učitel se odebere do sekretariátu, kde za chvíli začnou odevzdávat skorkarty hráči after worku.

G.učitel si v programu PC Caddy najde zadaný turnaj a jmenovitý seznam účastníků. Až krátce před 20.30 byla odevzdána poslední skorkarta a g.učitel vytiskne 5 exeplářů výsledkové listiny. Přejede očima výsledky. Byly vypsané dvě hcp třídy: 0-26.4 a 26:5-54. Pro první kategorii byl určen CSA +2. Nejlepší výsledek je 35 bodů. V druhé kategorii jsou 4 zlepšení, z toho 3 z mých nedávných žáků. Bravo. Odevzdá výsledkovou listinu sponsorovi a odeberou se do klubovny. Vedoucí restaurace již netrpělivě očekává konec vyhlášení vítězů, aby mohla podávat horká jídla. Po závěrečném fotu vítězů pro místní tisk je pracovní den g.učitele ukončen. Rozloučí se, zamkne pro-shop a odchází.

Závěr

G.klub potřebuje g.učitele, aby se mohl podílet na sportovním životě. G.klub potřebuje g.učitele jako osobu, která váže lidi se stejnou zálibou. G.klub potřebuje g.učitele jako spolehlivou osobu, která je vždy připravená hájit jeho zájmy. G.klub potřebuje g.učitele jako reprezentanta toho, čeho chce g.klub dosáhnout. G.klub potřebuje g.učitele jako vzor pro mládež.

Co g.učitel musí umět a co opravdu umí a z toho co umí kolik potřebuje je otázka.....

